

Læk af ambassadørs telegrammer afslører britisk indblanding i amerikansk politik, 2020-valgene.

Den 7. juli (EIRNS) – Afsløringen, der blev offentliggjort i går eftermiddags af den britiske avis *Daily Mail*, er baseret på to års lækkede hemmelige diplomatiske telegrammer, der blev sendt tilbage til London af Hendes Majestæts ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, og demonstrerer, som ellers alene denne nyhedstjeneste (EIRNS –red.) har bevist, at den eneste udenlandske efterretningstjeneste, der har blandet sig i USA's valg, er Storbritanniens – og at dens hensigt er at spolere Donald Trumps præsidentskab.

Ifølge de lækkede telegrammer, i forbindelse med diskussioner om Iran, insisterede ambassadør Darroch på, at briterne kontrollerer en krigerisk gruppe af "Donald-hviskere", som præsident Trump lytter til. Darroch udtalte, at Trump aldrig var indforstået med et militært svar på Irans seneste drone-nedskydning, men at en ny hændelse, der involverer tabet af amerikanske liv, kunne udløse en kovending, forudsat at briterne fortsætter med at "oversvømme zonen" med tilgængelige råd til præsidenten.

De seneste afsløringer fører til nogle afgørende spørgsmål: Hvem er disse britisk kontrollerede rådgivere? Er der en direkte forbindelse fra det britiske udenrigsministerium? Darroch hævdede også, at briterne har infiltreret og dyrket kredsen af Trump-venner. I så fald, hvem er de, og hvordan blev det gjort? Hvad angår Iran, bør præsident Trump så ikke nu bestille en undersøgelse, centreret om britisk kontrollerede netværk i området, med det formål at forebygge og afsløre enhver ny britisk-orkestreret provokation?

Disse spørgsmål må og skal besvares hurtigst muligt i en fuldstændig undersøgelse, ikke kun af hensyn til amerikansk national suverænitet og national sikkerhed, men også af hensyn til verdensfreden.

Darroch – Kommandør i ridderordenerne St. Michael og St. George, en karrierediplomat og efterretningsofficer, der tjente under den ærkeimperialistiske Tony Blair som ambassadør for Den Europæiske Union fra 2007 til 2011 og David Cameron som national sikkerhedsrådgiver fra januar 2012 til september 2015 – har været ambassadør i Washington siden januar 2016. Det vil sige, at Sir Kim har været vagthavende officer på denne side af 'dammen' for den britiske efterretningstjeneste, MI6, og dens operation centreret omkring Christopher Steele mod Donald Trumps kandidatur i 2016 og efterfølgende præsidentskab.

Darroch har gode forbindelser til det britiske efterretningsapparat, der kørte dette kupforsøg. Da han var national sikkerhedsrådgiver, ledede han det udvalg, som rekrutterede Robert Hannigan til at lede GCHQ, Storbritanniens pendant til NSA, der videregav det efterretningsmateriale, som blev brugt til at starte "Russiagate"-svindlen mod kandidat Trump, og han spiste regelmæssigt middag med medarbejdere i Hakluyt, firmaet for "pensionerede" MI6-topofficerer, som også er taget i Steele-operationen. Som ambassadør garanterede han for, at Steele var "absolut" legitim, da amerikanske embedsmænd spurgte ham.

Ingen telegrammer er blevet lækket fra den afgørende periode i 2016 – i hvert fald ikke endnu. Men dem der nu er blevet afsløret af Daily Mail, der spænder over 2017 til juni i år, viser hvordan Storbritannien ikke har stoppet, men optrappet informationskrigen, der begyndte ved Trumps fremkomst som en seriøs kandidat til præsidentskabet. I 2017 forsikrede Darroch London om, at påstandene om samspillet mellem Trump og Rusland, stadig "ikke kan udelukkes". I de seneste telegrammer advarede ambassadør Darroch London om ikke at overvurdere

resultaterne af Trumps besøg i juni 2019 hos Dronningen (“dette er stadig landet med ‘America First’ “). “Afskriv ham ikke,” skrev han; der er en “trolig vej” for Trump til at vinde 2020-valget.

I sommeren 2017 tilrådte Darroch London, at Storbritannien skulle vedtage en strategi, som han kaldte “oversvøm zonen”; en strategi for at dyrke britiske aktiver i USA for at skabe et kontrolleret rådgivnings- og efterretningsmiljø omkring præsidenten – og det amerikanske folk. I dette telegram, skriver Daily Mail, “fremhævede diplomaten også, hvordan præsidenten bruger sine aftener på at ringe til sine venner uden for regeringen”, for at søge bekræftelse eller et andet syn på sagerne”. Mange af disse venner er blevet “dyrket” af briterne, pralede sir Kim.

“Det er vigtigt at ‘oversvømme zonen’: Man vil have så mange som muligt, af dem som Trump konsulterer, til at give ham det samme svar”, skrev han. “Så vi skal være kreative med hensyn til at bruge alle de kanaler, der er tilgængelige for os gennem vores relationer med hans kabinet, medarbejderne i Det Hvide Hus og vores kontakter til hans venner udenfor.”

I et andet telegram fra juni erkendte Darroch, at præsident Trump ikke var “helt ombord” med hensyn til et angreb på Iran, og er bekymret over, at iværksættelse af et angreb ville bryde hans kampagneløfter fra 2016. Men præsidenten er nu “omgivet af en mere krigerisk gruppe af rådgivere ... blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden ville tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en kritisk forskel,” skrev Darroch.

Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig Schiller   Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019

Det centrale tema for Helga Zepp-LaRouches webcast i dag er, at dagens udgivelse af de to dokumentarer om Lyndon LaRouches liv og livsværk leverer vigtige våben til at besejre det apparat, der har ført os frem til det punkt i går, der lå mindre end ti minutter fra udløsningen af 3. Verdenskrig. Den internationale mobilisering for at rense LaRouche, sagde hun, er den eneste måde at stoppe 3. Verdenskrig på. Hun opfordrede gentagne gange seerne til at deltage i at opnå det bredest mulige publikum for disse to videoer.

Præsident Trumps beslutning om at afblæse et angreb på Iran, ti minutter før det blev iværksat, er en utrolig historie! Efter hans tweet som afbrød angrebet i sidste øjeblik, et tweet der blev udsendt lige efter at New York Times rapporterede om "den dobbelte magtsituation" i den amerikanske regering vedrørende beslutningen om at optrappe cyberkrigsførelsen mod Rusland, er spørgsmålet der bliver rejst af mennesker over hele verden: "Hvem er det lige, der træffer

beslutninger i Washington?

De britiske imperialistiske, geopolitiske netværk, der [i sin tid] stod bag lanceringen af "Få-fat-på-LaRouche-udrykningsstyrken", er de samme som dem der står bag dagens krigskampagne. Målet, for dem der retsforfulgte ham, var LaRouches ideer, som skinner gennem de to dokumentarer, der blev udgivet i dag. Disse ideer kan realiseres, begyndende med topmøderne mellem Trump og præsident Xi og med præsident Putin på topmødet i G20 næste uge. Som dokumentarerne viser, er det apparat, der presser på for krig, efter dets bestræbelser på at fjerne Trump, det samme som uberettiget gik efter LaRouche. Mens krig lige netop blev undgået denne gang, vil der komme flere hændelser, der kan føre til krig, hvis ikke dette apparat bliver stillet for retten.

Der er i dag ikke noget spørgsmål der er vigtigere, end at bringe en forståelse af dette til det bredeste udsnit af befolkningen over hele verden.

Afskrift af uddrag:

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller

Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jo, altså, for mange mennesker vil det sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouche ikke frifindes, tror jeg ikke at vi kan stoppe de nuværende trommehvirvler for Tredje Verdenskrig: Fordi hans frifindelse og neutralisering af krigsmaskinen, som driver Verden mod Tredje Verdenskrig, det er en og samme ting. Fordi det netop er det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse.

I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen "The LaRouche Case (LaRouche-sagen). Jeg vil opfordre alle seere, alle Jer som ser dette program til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, du har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen du kender – og hjælpe os med at sprede dette internationalt. [[https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job /](https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job/)]

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og destruktion af det amerikanske retssystem i USA's historie.

Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få

handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for frifindelsen af Lyndon LaRouche. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: "Dette er ude af proportion", og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse.

Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og så videre – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk-flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for Trump at mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finde en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er

frifindelsen af Lyndon LaRouche helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt 'Russiagate', og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for

krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {*New York Times*} efter al sandsynlighed lækkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et

spørgsmål, der bliver stillet af mange menneske rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen

internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korrupsionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted

Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af 'Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk', der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI

(Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton

Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmnes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Briternes G20- 'krigsdiplomati' går i højt gear

Den 18. juni (EIRNS) – Det Britiske Imperium er fast besluttet på at forhindre præsident Donald Trump i at sætte sig ned sammen med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping og Indiens Narendra Modi på det kommende G20-topmøde d. 28.-29. juni i Osaka, Japan, for at tage fat på planetens største problemer i en samarbejdsvillig ånd. De frygter, at en helt ny økonomisk verdensorden hurtigt kunne blive resultatet af et sådant samarbejde og dermed bringe deres imperium til dets velfortjente fald.

For at forhindre dette er briterne og deres allierede i Washington ude efter at slippe krig løs i Mellemøsten, at foretage massive cyber-angreb mod Ruslands infrastruktur, at føre økonomisk krig mod Kina og at udføre et de facto kup mod præsident Trump, for at få frie hænder til at føre denne politik ud i livet. Som følge heraf er faren for en optrapning til egentlig atomkrig mellem USA og Rusland og Kina større end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkrise i 1962.

Putin har advaret om, at "hvis vi ikke holder denne 'ildsprudende drage' under kontrol, hvis vi lader den 'slippe ud af sækken' – Gud forbyde det – kan dette føre til en global katastrofe." Hans diplomater gentager substansen af disse bemærkninger næsten dagligt. Kinas statsråd og udenrigsminister Wang Yi har advaret USA om "ikke at åbne Pandoras æske" med dets eskalerende provokationer omkring

Iran.

På trods af denne farlige udvikling indledte præsident Trump den 18. juni en telefonsamtale med præsident Xi, og meddelte senere at de to ledere ville have et "udvidet møde" på sidelinjen af G20-topmødet. Xi sagde omvendt, at han var parat til at "udveksle synspunkter om grundlæggende spørgsmål vedrørende udviklingen af forholdet mellem Kina og USA." Hvad angår et muligt møde mellem Trump og Putin, er der endnu ikke aftalt noget i så henseende.

Bekræftelsen af mødet mellem Trump og Xi er et opmuntrende skridt, men alene god vilje er ikke tilstrækkeligt til faktisk at finde en løsning på den nedbrydende krise, der gennemsyrrer hele det transatlantiske finansielle og politiske system. Det kræver et skift til et helt nyt paradigme med hensyn til økonomi, politiske relationer, til selve tænkningen – en ny renæssance af den slags der i princippet findes i Lyndon LaRouches liv og værk.

Med denne vision klart i fokus og med den påtrængende nødvendighed af den strategiske krise, der er over os, vil LaRouche-bevægelsen nu på fredag den 21. juni vise to videoer om Lyndon LaRouche, den første er en rystende dokumentar om hans retssag og fængsling; den anden om mindehøjtideligheden den 8. juni: "The Triumph of Lyndon H. LaRouche, Jr." – videoer, der sammen råber på LaRouches fulde frifindelse, således at hans ideer kan tages op af præsidentskabet i USA, og af hele verden i denne øjeblikkelige eksistentielle krise.

Helga Zepp-LaRouche kom til kernen i sagen i en kort videoindspillet besked, som hun sendte til Forum for Bælte- og Vejinitiativet den 16. juni, en video der var sponsoreret af Schiller Instituttet og Folkerepublikken Kinas Konsulat i Los Angeles, og som omfattede det følgende:

"Det vi ønsker at anspore til er, at et helt kor af lande over hele verden skulle udsende det samme budskab: Vi vil

samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet, men vi insisterer kraftigt på, at USA skal være en del af det. Fordi jeg mener, at der ellers ikke kan findes en løsning på verdens presserende problemer, og der er mange presserende problemer, ikke kun handelskrigen mellem USA og Kina, der har gjort folk meget foruroligede i Kina, men også, som præsident Putin påpegede på det seneste Internationale Økonomiske Forum i St. Petersborg, at modellen for globalisering i dag forværres.

“Vi håber derfor, at præsidenterne for USA, Rusland, Kina og Indiens premierminister på det kommende G20-møde i Osaka senere denne måned vil beslutte at gennemføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, fordi det er presserende nødvendigt at undgå faren for et kommende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Hvis det ville ske, kunne andre lande deltage.

“Og jeg mener, at vi befinder os i en sådan historisk epoke, hvor vi virkelig ser udviklingen af et helt nyt potentiale for civilisationen. Vi bør se på, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra nu af. Jeg tror, at hvis vi fokuserer på det og menneskehedens fælles mål, så kan præsident Xi Jinpings smukke vision om at have et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid blive en realitet.”

**To videoer om LaRouches rolle
i samtidshistorien har**

premiere på fredag kl. 15 dansk tid

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

Den 16. juni (EIRNS) – LaRouche PAC udgiver d. 21. juni en videopræsentation, som indfanger det drama, der udspillede sig i 1995, da de uafhængige høringer om USA's justitsministeriums uredelige embedsførelse omkring anklagerne mod Lyndon H. Larouche, Jr. fandt sted d. 31. august og d. 1. september.

Høringerne blev ledt an af den US-amerikanske borgerrettighedsbevægelses veteraner. De udgør endnu i dag bevismaterialet, der viser, at retssagen mod Lyndon LaRouche samt dommen mod ham, må omstødes, så hans navn endelig kan blive rensset.

Lyndon LaRouche var verdens førende modstander mod de britiske centre for finans og efterretning, som forfulgte ham i flere årtier. Det er de samme kræfter, der i dag forsøger at tvinge USA's præsident Donald Trump til enten at gå af eller at acceptere en permanent krigerisk politik, der bliver ført uden om ham.

Derfor er det stærkeste middel præsident Trump kan bruge mod sine fjender i de britiske kredse at lade sig overtale til at sætte renselsen af Lyndon LaRouches navn i gang.

Den samme dag udgiver Schiller Instituttet en videooptagelse af den mindehøjtidelighed med titlen »Lyndon H. LaRouche, Jr.s triumf,« der blev holdt i New York City d. 8. juni. Begge disse videoer kan bruges til – med ånden fra denne mindehøjtidelighed – at forstærke og opløfte kampagnen for at rense Lyndon LaRouches navn, ved at blive spredt gennem hans støtters netværk, af dem, der allerede har anbefalet, at hans navn renses, og af dem, der for første gang stifter bekendtskab med denne store tænker og den skændige behandling,

han er blevet udsat for.

Se dem her: <https://Action.LaRouchePAC.com/Exonerate>

LaRouche siger: USA og Kina må samarbejde – i rummet, om fusionskraft og store udviklingsprojekter.

Den 4. juni (EIRNS) – Hvad der i dag synes at være det største økonomiske og strategiske problem i verden blev tydeligt fremlagt af Lyndon LaRouche for 22 år siden i en vigtig offentlig præsentation. LaRouche sagde den 10. maj 1997: De Forenede Stater og Kina er de to nationer hvis forhold er mest relevant for menneskehedens fremtid i det 21. århundrede; de må samarbejde for at fremme den økonomiske udvikling på verdensplan.

I eftermiddag, blot dage før der i New York skal afholdes en mindehøjtidelighed til erindring om LaRouches liv og arbejde, understregede hans kone, Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, dette faktum. Hun sagde, at mellem denne LaRouche-erindringsdag den 8. juni og G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni – hvor præsident Donald Trump sandsynligvis vil mødes med Kinas præsident Xi Jinping samt Ruslands præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi – må rigtig mange ledende skikkelser træde frem og stærkt tale for en politik for samarbejde og udvikling mellem USA og Kina. Disse fire magter kan rent faktisk arbejde sammen i regi af et

nyt internationalt kreditsystem for store infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling af udviklingssektoren. Men forholdet mellem Amerika og Kina, der, som Zepp-LaRouche sagde, nu "blæser i vinden", er det der skal rettes op på.

"Alternativet" er at tro på propaganda og slutte sig til krigspartiet, som ønsker supermagtskonflikter, endog krig, i stedet for udvikling. For mindre end to år siden vidste millioner af amerikanere, at præsident Donald Trump ønskede et godt samarbejdsforhold med Kina og støttede ham 100% i det. Millioner andre vidste, direkte eller indirekte, hvilke hastige økonomiske og videnskabelige fremskridt Kina har gjort, hvor mange millioner mennesker man har bragt ud af fattigdom. To år senere tror mange af disse millioner på en krigspropaganda så vanvittig, at de tror på, at kinesiske virksomheder fremstiller S-togvogne til at udspionere dem.

For tre år siden respekterede millioner af amerikanere Ruslands præsident for at hjælpe med at bringe præsident Barack Obama ud af krigen i Syrien – en krig amerikanerne overvejende modsatte sig. Krigspartiet, ledet af britiske og amerikanske efterretningsorganer, der angriber præsident Trump, udbasunerede anti-russisk propaganda igennem tre år. Det er nu blevet afsløret som et kupforsøg mod præsident Trump af det Britiske Imperium og dets krigsparti. Hvorvidt præsidenten krævede tilfredsstillelse i Storbritannien, ved at stille skarpe spørgsmål om de personer der pressede på for at vælte ham, "blæser i vinden" på nuværende tidspunkt.

Lyndon LaRouche bemærkede også ofte, at nogle mennesker er udstyret med et indre kompas og handler ud fra egen viden og overbevisninger, mens der er mange, der er orienteret imod andre, og forsøger at sige hvad de tror andre forventer at høre fra dem. Denne form for propaganda virker på den måde. Den amerikanske udenrigsminister fortalte en stor schweizisk avis, at hvis man har en kinesisk fremstillet mobiltelefon, går al ens information direkte til lederen af det kinesiske

kommunistparti!

De der vælger – lige pludselig – at tro på sådanne ting, kan glemme nye infrastrukturprojekter i USA eller rimelige priser for landbrugsafgrøder eller at genoplive et bemandedt Måneprogram og derefter til Mars, eller et gennembrud for fusionsenergi. Krigspartiet har ingen interesser i disse henseender.

Hvad det amerikanske præsidentskab skal blive til – hvad angår samarbejde eller konfrontation med de øvrige ledende videnskabelige og økonomiske stormagter – på dette G20-møde mellem stats- og regeringscheferne om tre uger – blæser også i vinden. Det er op til os.

GBTimes.com interview med Helga Zepp-LaRouche om Bælte og Vej-Initiativet og Europa

Helga Zepp-LaRouche gav d. 10. maj et fortræffeligt 42 minutters video interview til GBTimes.com redaktør Asa Butcher. GBTimes.com er en multimedie hjemmeside med base i Finland, der er etableret til at fremme en dialog mellem Kina og Europa. GBTimes.coms grundlægger, direktør Zhao Yinong, sendte en skriftlig kondolence ved Lyndon LaRouches død, og underskrev erklæringen til at rense ham fra de falske anklager der ledte til hans uretmæssige fængsling (1989-1994).

Her følger interviewet på engelsk:

GBTimes: We'll begin. I'm going to focus on the Belt and Road

Initiative today, following on from the Forum in Beijing last week. If you could describe your feelings on the outcome of the Forum that concluded last week in Beijing.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it was very a really important progress as compared to the first Belt and Road Forum. The first Belt and Road Forum was filled with optimism and the knowledge of all the participants that we were experiencing the birth of a new system of international relations – that was already extremely important. But I think the Second Belt and Road Forum saw a consolidation of that, so you have actually a new system of international relations which is overcoming geopolitics, and I think this is one of the most important outcomes, apart from, naturally, the enormous economic development which was presented. But I think the idea that you have a system which has a win-win possibility for everybody to cooperate, is the way to overcome geopolitics, and that is the remaining danger, which after all, caused two world wars in the last century. So this is a real breakthrough for humanity.

GBTimes: There's been a growing criticism and backlash against the BRI. Do you think this is misunderstanding, suspicion toward this new system? What are your thoughts on that?

ZEPP-LAROUCHE: It's actually a temporary phenomenon, because the funny thing was, here you had the largest infrastructure program in history, ever, with enormous changes for Africa, for Latin America, for Asia, even for European countries, and the Western media and think-tanks pretended it did not exist for almost four years! And then, all of a sudden, they realized, "Oh, this is really growing so rapidly; it is including more than 100 countries." So they started what I think was a coordinated attack, slandering the Belt and Road Initiative, with arguments which I think can all individually can be proven to be a lie. It comes from the old geopolitical effort to control the world by manipulating countries against each other, and with the Belt and Road Initiative, I think

that possibility is vanishing, and that's why they're so angry and hysterical.

GBTimes: What could China do to reduce this demonization of the BRI?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is already doing a lot. For example, even {Handelsblatt}, which was very negative towards the Belt and Road Initiative in the past, they had to bring an article which brought out the fact that the whole argument that China is putting the countries of the third world into a "debt trap" is not holding. For example, the IMF just released figures that there are 17 African countries which may not be able to pay their debt, but China is only engaged in 3 of them, and all of the others have huge debts to the Paris Club and to other big Western banks – so, who's putting whom into a debt trap?

All of these arguments will be very easy to counter-argue, and the more China makes known its beautiful culture, people will be won over. Because the beauty of Chinese painting, of Classical music, it will win over the hearts. And the most people understand what China is actually doing, the less these attacks will be possible to maintain.

GBTimes: The attacks are more on China than on the Belt and Road Initiative, you say?

ZEPP-LAROUCHE: Well, yes. They're on China because China is the major motor behind it. And some of the attacks were that China is supposedly an autocratical dictatorship, and surveillance state and all of these things. But first of all, concerning surveillance, I think the NSA and the GCHQ have outdone anybody already. And naturally China has a system which uplifts the morality of the people: This is based on the Confucian tradition, and for some of the very liberal people in the West, that is already too much, because it disturbs their idea that everything goes, everything is allowed, and

from that standpoint, any kind of emphasis on morality is too much for these people.

GBTimes: Isn't sometimes criticism of new ideas and initiatives healthy? It's what we understand here in the West, we don't openly unquestionably accept new things. We do question, and we are a little bit cynical sometimes.

ZEPP-LAROUICHE: It's superfluous. It's a waste of energy and it distracts people from accomplishing what needs to be accomplished: Namely, to overcome poverty in Africa, in Latin America, even in Europe. You know, Europe has 90 million poor people, and I have not seen a plan by the European Union to overcome poverty by 2010, which China intends to do with its own poor people.

So I think it's a waste of energy, and it comes from what I call, when people put on geopolitical spectacles and have neocolonial headphones, then they see and hear the world quite differently from what it is, namely, they only project their own views.

GBTimes: Having been writing about China for the last 5-7 years, it has made a dramatic entrance onto the world stage, when I started writing about it many years ago. And the speed of its arrival, the size of the investments, it can scare a lot of countries – just family and friends who don't know much about China, they want to know about my job where I'm introducing China to the West, as this bridge. There's a lot of a misunderstandings. Do you think some of it comes from this ignorance? And how could that be changed?

ZEPP-LAROUICHE: I have the feeling that everybody who was in China, either as a tourist or as a business person, investing or trading, they all come back and they have a very, very positive view. People are impressed about what they see, the really incredible fast train system. Then, if you go in the region of Shenzhen, Zhuhai, Guangdong, Macao, Hong Kong, this

is the powerhouse of the world economy, not just the Belt and Road Initiative.

Compare that with the decrepit infrastructure in the United States or many parts of Western Europe, for example. Less than two years ago, I was in Zhuhai at a conference, and we visited this bridge between Hong Kong and Zhuhai and Macao, linking this entire triangular: And this bridge was built, I think, in six years or eight years, including planning! Now, in Germany, we have a famous bridge between Mainz and Wiesbaden, which has been in repair for almost six to eight years, and it's still not ready!

So, I think if people go to China, they come back and they are completely impressed, because they see that in China, people have now virtues, like industriousness, ingenuity, creativity – these are all values we used to have in the West, like when the Germany economic miracle was made in the postwar reconstruction, these values and virtues were German. But now, no longer. Now, we have all kinds of other crazy ideas, and therefore China is taking the lead.

So the people who go to China come back with a positive image, and those who have not been, naturally, they're scared by the negative reports in the media. So the more people can actually go and form their own image, the better.

GBTimes: I have myself, I've seen a disconnect between China and Chinese society, and then the role of the Chinese government, the more negative side that gets covered about in the Western media. Do you think, for instance, with the BRI is just a way to legitimize the Chinese leadership in the world, and to raise it up to the same level that is given to the other countries? Do you think that's acceptable?

ZEPP-LAROCHE: Well, it is a challenge. Some of the Western institutions talked about that there is now a competition of the systems, meaning the Chinese state model and the Western

free market model. And in one sense, it is true; the only problem is that if you have the neo-liberal system, especially after the crisis of 2008, only favoring monetarist interests – the banks, the speculators – and the gap between the rich and the poor becomes ever wider, naturally, then, if you have a country where that is not the case, namely, China having a policy which is oriented toward the common good, an increasing well-to-do middle class of 300 million people, which in 5-10 years will be 600 million people, and obviously the vector of development is upward, naturally that is regarded as a threat by the neo-liberal establishment, which only takes care of its own privileges.

So in a certain sense, the challenge does exist, but I think there is the possibility of a learning process, so one can be hopeful that even some elements of the Western elites will recognize that China is doing something right.

GBTimes: What do you think China could learn from the Western mode? And vice versa, what do you think the two could learn from one another?

ZEPP-LAROUCHE: I think China can learn a lot from the West, but I'm afraid to say, not from the present, contemporaries, or, there is very little to learn. Naturally, ESA cooperating with the Chinese space agency, there is a lot of exchange possible. But in terms of general, cultural outlook, I think China has to go back about 200 years to find positive things in Europe, or the United States, for that matter. You know, European Classical culture can be an enormous enrichment for China, but these are composers who are Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, or great poets. But these are all things which, unfortunately are not dominating the cultural outlook of most Europeans and Americans today. So there has to be a dialogue across the centuries, and then both sides can profit from each other.

GBTimes: In a sense, you're very pessimistic about the Western

stands at the moment. Do you think China is the only option available to the West at the moment?

ZEPP-LAROUCHE: No, I'm not pessimistic, I'm just saying that you see that some of the elites, or so-called elites, are hardened in their view. You have others who are absolutely recognizing that the whole mankind needs to cooperate together in new ways, for example, Switzerland. You know the President of Switzerland, who participated in the Belt and Road Forum just signed a memorandum of understanding, not only for Switzerland, but for a whole group of Central and Eastern European countries, which Switzerland is representing in the international organizations.

So there is a big motion. You have Italy signing a memorandum of understanding with China, on the development of Africa. Greece wants to be the gateway between trade from Asia, through the Suez Canal all the way into Europe. Portugal and Spain want to be the hub for the Portuguese- and Spanish-speaking people around the world.

So there is a lot of dynamics and motions, I'm just referring to some of the monetarist views and those people who talk about the "rules-based order" all the time, but what they really mean is austerity.

So, I'm not talking about the West in general. I think the West – I'm an optimist about the potential of all human beings – I'm only talking about certain parts of the establishment in the West.

GBTimes: You mentioned Italy and Switzerland. How significant is it that they signed up to the BRI now?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is extremely important. First of all, Italy, as you know, is the third largest economy in Europe. The north of Italy is highly industrialized and has a lot of industrial capability; many hidden champions actually are in northern Italy. So, if such a country is now, as the

first G7 country, officially joining with a memorandum of understanding, this can become the model for all of Europe. And Prime Minister Giuseppe Conte who just participated in the Belt and Road Forum came back and said exactly that: That Italy plans to be the leader in bringing about a better relation between China and Europe. So I think this is extremely important.

And Switzerland, even if it may be a small country, they are independent; they are sovereign, they are not part of the European Union. And President Maurer just declared, or his spokesman, that they do not need advice from the European Union because they can make their own policy. So, I think this is all a new, healthy spirit of self-consciousness and self-assertion, which is very good, and can be indeed a sign of hope for everybody else.

GBTimes: How do you see it impacting Europe, their participation in the BRI, in the short term, and perhaps in the longer term?

ZEPP-LAROUICHE: Well, there are different learning curves: Some are quicker, others are slower. For example, the so-called four big countries – that does not include Italy – that did not send heads of state or government, but only ministers, Spain, France, Germany, and I think Great Britain, by not sending their heads of state sort of expressed their reservation. But then even the German Economic Minister Altmaier, who on the first day of the Belt and Road Forum basically said, “we have to have transparency and rules,” with the usual kind of arguments, but the next day, he said something much more positive. He said: Oh, this was much better than I expected, the Chinese are actually trying to solve problems, and I will come back in June with a large delegation of businessmen. So, I actually find this quite good. It shows that eventually, I think, I hope, reason will prevail.

GBTimes: I think some of the obstacles for Western countries, is like Turkey refusing to participate because of the Uighur problem; that there are other issues that aren't related to the Belt and Road, that China has to overcome first.

ZEPP-LAROUCHE: All of these problems will eventually be solved, because I think the key to solving of any regional, ethnic, historical cultural problem is development. If people actually see the advantage of turning non-developed countries or areas into prosperous ones, into having more youth exchange, young people understanding each other, people-to-people exchange, dialogue of cultures, bringing forth the best tradition of each culture; plus, naturally, real improvement of living standards, longevity, I think that even if not all develop with the same speed, we are at a tremendous change of an epoch of human civilization. The idea of these local and regional conflicts will eventually not be there any more.

If I just can point to the fact that now the eight radio-telescopes working together, being able to make, for the first time, images of the black hole in a galaxy which is 55 million light-years away, proving that Einstein's theory of general relativity was actually correct – now, that, for me is the sign of the future: Because this image could not have been made by one country alone. It needed telescopes sited in Chile, in Spain, in the United States, in the Antarctic, and you needed the whole world actually working together to make such a technological breakthrough possible.

I think that that will be the kind of relationship people will have to each other in the future, and I think this is what Xi Jinping really is the kind of thing he means when he says, “a shared community for the one future of humanity.” Because the common interest will eventually come first, and then everything else will fall into place.

GBTimes: Another one of the criticisms was currently “all roads lead back to Beijing” rather than a multilateral

approach to BRI, where it's between other country, it always leads back to China at the moment. Do you think that is a problem?

ZEPP-LAROUCHE: I don't know. First of all, I think Russia has a big influence, I think the African countries are becoming much more knowledgeable and confident about their own role. There are many Africans who speak that, in the future, Africa will be the new China with African characteristics. So, I think it's all changing very quickly, and those people who complain that there is too much Chinese influence, well, then they should bring in their active, creative contribution, and define what the new platform of humanity should be.

And I think China has said many times, and I have absolutely every confidence that that is the case, that they're not trying to export their social model, but that they're just offering the experience of the incredible success of the last 40 years of the form in opening-up, and basically tell developing countries, "Here, if you want to have our help in accomplishing the same thing, we are willing to provide it." And naturally, the countries of the developing sector, which had been neglected, or even treated negatively by colonialism, by the IMF conditionalities, when they now have the absolute, concrete offer to overcome poverty and underdevelopment, why should they not take it?

So, I think all these criticisms are really badly covered efforts to hide their own motives. I really think China is doing the best thing which has happened to humanity for a very long time, and I think the Belt and Road Initiative is the only long-term plan for how to transform the world into a peaceful place. And I think that should be applauded and people should have a cooperative approach.

GBTimes: My next question was going to be, how confident are you that the BRI will pay off for China, but I get the sense that you're very confident.

ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it already paying off! First of all, it makes it more easy for China to develop its own western and internal regions, because they are now sort of integrated into the Belt and Road transport routes to Europe, to Central Asia, integrating the Belt and Road Initiative with the Eurasian Economic Union, and hopefully eventually also the European Union. So I think it is already bringing benefits to China.

And from an economic standpoint, the more a country exports high technology goods and technologies, the more than becomes a motor to develop one's own industry even to high levels. So it's like a self-inspiration, so to speak, and that is already paying off. That's what any country should do.

GBTimes: You mentioned technology: It's also the digital Silk Road, Digital Belt and Road. Of course, China has a lot of control over its internet, on the Great Firewall: How much of a barrier do you think that will be for countries to build relationships via the Belt and Road Initiative?

ZEPP-LAROUCHE: You mean the G5 question and Huawei?

GBTimes: Well, partly that, too, but also the control of the internet inside of China, which is difficult for Western companies to do business, to establish themselves, as there are a lot of controls there. Do you think that could be a barrier, as part of the digital Belt and Road, that's also being discussed.

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think there can be ways of making arrangements which are satisfying to everybody. This whole question of "digital control" and so forth, is highly exaggerated, because, if you look at who is controlling the internet, you have the big firms, Apple, Google, Facebook, and they are very linked with the Western government's. You know, in a certain sense, after the scandal of the NSA listening into everybody's discussions, which erupted a couple of years

ago and which was never changed or remedied or anything, we are living in a world where that already happening. And I think China is not doing anything more than the NSA or the already mentioned GCHQ doing that in the West.

So I think the fact that China has a competitive system, to this Western system is what causes all of this debate. Because the people who had the control of the internet first, they should like to keep it that way, and they regard China as a competitor, which they don't like, but that's a fact of reality now.

GBTimes: One question I have is why do you think the Belt and Road Initiative is needed, when there's the Asian Infrastructure Investment Bank, now? Do you think the two are mutually exclusive, or do they work together?

ZEPP-LAROCHE: No, I think the Belt and Road Initiative has many financing mechanisms. You have the AIIB, you have the New Silk Road Fund, you have a lot of the Chinese banks themselves which are doing the investment. I have been advocating for a very long time, that the West should modify its own credit institutions to work on a similar principle. Now, that would be actually very possible, because the American System of economy as it was developed by Alexander Hamilton, who created the first National Bank as an institution for issuing credit, that is actually very close to what China is doing. As a matter of fact, I would even go so far as to say, that the Chinese economic model is much closer to the American System, as it was developed by Alexander Hamilton, and then revived by Lincoln, by Henry C. Carey, by Franklin D. Roosevelt; so if the United States would say, we create our own national bank; and Germany, for example, would say, we go back to the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the Credit Institution for Reconstruction, which was used for the reconstruction of Germany in the postwar period, which was also a state bank, – or it still is a state bank – then you could have a new credit system, whereby each country would have their own national

bank; you would have clearing houses in between them to compensate for duration of investment, or the differences between small and large countries with lots of raw materials, or not so much – you need these clearinghouses. But you could create a new credit system, a New Bretton Woods system with fixed exchange rates, having a stability in the system which the Western system presently does not have.

So, I think that the more countries go to these kinds of credit financing of projects the more stable this new system will become.

GBTimes: Do you think the United States will ever become part of the Belt and Road Initiative, under the Presidency of Donald Trump, or perhaps whoever is voted in next

ZEPP-LAROCHE: That's actually the big question, you know: Will the rise of China be answered by the United States, either with a war, the Thucydides trap which some people have mentioned as a danger? There were in history twelve cases where a rising power overtook the dominant power up to that point, and it led to war; and there were four cases where it happened in a peaceful way. Now, China, first of all, has offered that neither of these two options should occur, but they have offered a special great power special relationship model, based on the acceptance of the other social model's sovereignty, non-interference. And I think Trump with his America, First policy is more inclined to respond to such a model than the previous administrations of Obama and Bush, who had these interventionist wars in the Middle East and everywhere else for exporting their system of so-called "democracy" and human rights.

So I think President Trump has said very clearly that he wants to have a good relationship with China. He calls President Xi Jinping his friend all the time. And I think the present trade negotiations actually, in my view, demonstrate that the United States would suffer tremendously, if they would try to

decouple from the Chinese economy. They probably would suffer more than China, because China is much more capable, in my view, to compensate for the loss of the relationship with the United States.

But I think that the hopefully reasonable way would be to say, "OK, let's use the foreign exchange reserves of China which they have in terms of U.S. Treasuries; let's invest them through an infrastructure bank in the United States, to help to modernize American infrastructure." And that would be an urgent need, because if you look at the U.S. infrastructure, it's really in a terrible condition, and President Trump, who is talking today, I think, with the leading Democrats Pelosi and Schumer on a new infrastructure legislation; the sums which are discussed here, from what I have heard so far, are so small! First of all, the Republicans don't want to have Federal spending; the Democrats are talking only about "repair," and small issues.

So, what is lacking in these discussions is a grand design, where you would take the approach China has taken for the modernization of its infrastructure: To have fast train systems among all the major cities, to have slow-speed maglev trains for intra-urban transport. Now, you could take that same approach and modernize the entire infrastructure of the United States. And if China would, in turn, offer that U.S. companies would integrate more into the projects of the Belt and Road around the world, it would be beneficial for both. Some American companies are already doing that, like Caterpillar, General Electric, Honeywell, but that could be a real incentive for the United States to go in this direction.

Hopefully it will happen that way, because if not, I think a clash between the two largest economies would be a catastrophe for the whole world: So, let's hope that the forces of good will all work together to get to this positive end.

GBTimes: Let's talk about the Schiller Institute itself as a

think tank. What is your day-to-day role in the promotion of the Belt and Road Initiative? How do you work to support it?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, you know, this all goes back to the life's work of my husband, who died recently: Mr. Lyndon LaRouche; who spent, actually, the last 50 years, to work on very concrete development projects. The first such project we presented in '76 in Paris. This was a comprehensive plan for the infrastructure development of all of Africa. Then we worked together with the President of Mexico José López Portillo on a Latin American development plan – this was '82. We worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan, and also in the beginning of the '80s, we developed a 50-year development plan for the Pacific Basin. And then, when the Berlin Wall came down, and the Soviet Union disintegrated, we proposed to connect the European and Asian population and industrial centers through development corridors, and we called that the Eurasian Land-Bridge.

So we have been engaged in these kinds of big projects for the transformation of the world economy for the last decades, and naturally, we proposed it to China in the beginning of the '90s. I attended a big conference in '96 in Beijing, which had the title, "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge." And China, at that time, declared the building of the Eurasian Land-Bridge the long-term strategic aim of China by 2010. Then, naturally, came the Asia crisis in '97, so the whole thing go interrupted.

We were very happy when Xi Jinping announced the New Silk Road in 2013, because, in the meantime, we had kept working for this. We had {many} conferences, actually hundreds of conferences and seminars all over the world. So this is has been one major point of what the Schiller Institute has been doing for the last decades. So naturally, we are very happy that now, what was only planning on our side is now being realized by the second largest economy in the world, and therefore, it becomes reality: And that makes quite happy.

GBTimes: Is there anything else you'd like to add? I've asked my questions and a lot more. Is there anything we haven't touched upon, you'd like to talk about?

ZEPP-LAROUCHE: We could talk a little bit more about the culture of the New Silk Road.

GBTimes: Please – in what way?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the New Silk Road, or the Belt and Road Initiative, it's not just about economics and infrastructure. But I think equally important, if not more important, in my view, is the cultural side of it: That it could lead and will hopefully lead to an exchange of the best traditions of all cultures of this world. And by reviving the best traditions, like Confucianism in China, Beethoven in Germany, and Schiller; Verdi in Italy, and so forth and so on, it will ennoble the souls of the people, and I think that that is the most important question right now, because I agree with Friedrich Schiller, according to whom this institute is named: That any improvement in the political realm can only come from the moral improvement of the people. And therefore, I think it's also very interesting to me that President Xi Jinping has emphasized the aesthetical education as extremely important, because the goal of this is the beautiful mind of the pupil, of the student.

Now, that is exactly what Friedrich Schiller said, who in the response to the Jacobin Terror in the French Revolution, wrote his {Aesthetical Letters} in which he develops his aesthetical theory, which I find is in great cohesion with what Xi Jinping is saying; and that has also to do with the fact that the first education minister of the Chinese Republic studied in Germany, and he studied Schiller and Humboldt; his name was Cai Yuanpei – I'm probably pronouncing it wrong again – but he was the first president of the Beijing University, and I think there is a great affinity, a much greater affinity between the thinking of the aesthetical education as it is discussed by Xi

Jinping and as it does exist in the Schiller-Humboldt tradition in Germany, in particular. I would just hope that that kind of a dialogue could be intensified, because then I think a lot of the prejudices and insecurities about the other culture would disappear, and you would bring back and bring forth the best of all sides.

GBTimes: How could this be accomplished, do you think? What sort of forms?

ZEPP-LAROUICHE: You can organize conferences, you can more consciously make the poetry known – I think poetry is very, very important, which is naturally not so easy, because as Schiller said, you have to be a poet in two languages to do justice to the poetry of one language. You could have more conscious theater performances, not just as an entertainment but involving students, children, adults, and make more exhibitions, make more deep-level understanding of the other culture.

I think China is doing an enormous amount of that, but I would have still some suggestions to make it more than entertainment, because many people go to these things, and they don't quite "get it" what it's all about; and then, it was nice, but the deeper philosophical, poetical, musical meaning could be made more pedagogically intelligible, and I think that would be a way of opening the hearts of more people, because they would recognize what treasures are there to be discovered.

GBTimes: Do you have any closing words on the Belt and Road you'd like to share with our readers?

ZEPP-LAROUICHE: I think we are probably the generation on whom later generations will look back to, and say, "Oh! This was really a fascinating time, because it was a change from an epoch to another one." And I have an image of that, which is, this change that we are experiencing right now, is probably

going to be bigger than the change in Europe between the Middle Ages and modern times. In the Middle Ages you had people believing in a whole bunch of axioms, the scholastics, Aristotelianism, witchcraft – all kinds of strange beliefs – and then, because of the influx of such thinkers as Nicholas of Cusa, or the Italian Renaissance, the modern image of man, of science and technology, of the sovereign nation-state, all these changes happened, and they created a completely different view of the image of man and of nature, and the universe, and everything we call “modern society” was the result of this change.

Now, I think we are in front, or the middle of such an epochal change, where the next era of mankind will be much, much more creative than the present one, and that’s something to look forward to, because we can actually shape it, and we can bring our own creative input into it. And there are not many periods in history when that is the case: So we are actually lucky.

Se interviewet på GBTimes.coms hjemmeside her.

Betydningen af det andet Bælte- og Vejforum – det nye paradigme tager form

Den 1. maj (EIRNS) – Afslutningen af det historiske andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing har sendt positive chokbølger rundt om i verden, hvilket kan og må være en tilskyndelse til at bringe USA ind i det nye paradigme. Regeringer i hele Afrika, Asien, Latinamerika og endog Europa, lovpriser det nu indlysende potentiale for alle nationer til at deltage i en udviklingsproces der overgår hvad

verden nogensinde har set. Malaysias Mahathir, der blev fremstillet som et eksempel på "gældsfølden", da han suspenderede en stor jernbanelinje, der blev opført af Kina, roste Kina for at genforhandle kontrakten og udtrykte sin glæde på forummet ved at konstatere, at programmet virkelig er universelt. Italien afholdt i dag det andet møde i dets Kina-arbejdsgruppe, hvor Michele Geraci, lederen af arbejdsgruppen, gjorde det klart, at Italiens hensigtserklæring med Kina om Bæltet og Vejen "bragte Kina nærmere Europa".

Selv om USA ikke sendte nogen højtstående delegerede til forummet, har præsident Donald Trumps team netop afsluttet møder i Beijing i den nuværende forhandlingsrunde om en handelsaftale mellem USA og Kina, og vicepræsident Liu He og hans hold vil komme til Washington i næste uge for yderligere samtaler. Præsidenten har gentagne gange sagt, at der er et positivt momentum, og at et topmøde med Xi Jinping i Det Hvide Hus vil blive arrangeret, så snart en aftale er på plads. Hvad der behøves for et vellykket resultat, er at de politiske og økonomiske blokeringer af kinesiske investeringer i USA, Kongressen og CFIUS (Udvalget for Udenlandske Investeringer i USA) baseret på de falske påstande om kinesisk spionage og potentiel sabotage af infrastruktur, bliver afsløret og afvist.

Trump aftalte i denne uge på et møde med Kongressens demokratiske partis ledere, en 2 billioner \$ infrastrukturpakke – ikke en dårlig start på den desperate mangel på infrastruktur over hele landet – men uden en anelse om hvordan beløbet skulle skaffes. Mens overvindelsen af modstanderne mod kinesiske investeringer ville hjælpe, er den eneste virkelige løsning den der er indeholdt i de Fire Love, som Lyndon LaRouche har foreslået – især oprettelsen af en hamiltonisk nationalbank. Kinesiske embedsmænd har gentagne gange bekræftet overfor EIR, at de ville være glade for at udveksle deres enorme beholdninger af amerikansk offentlig

statsgæld i en sådan nationalbank, for at finansiere grundlæggende infrastruktur over hele landet. Og selvfølgelig er det ikke kun Kina, som besidder amerikansk statsgæld, men andre nationer og millioner af borgere, der har modtaget nærmest nul rente på disse obligationer i det sidste årti, ville ligeledes have mulighed for at investere i en nationalbank.

Mens Trumps regering nærmer sig en "episk aftale" (som Trump kalder det) med Kina, balancerer forbindelserne med Rusland på et knivsæg. På trods af at det mislykkede britiske kupforsøg mod præsidenten, som han selv har identificeret som en britisk operation for at sabotere hans hensigt om at etablere venskabsrelationer med Rusland og præsident Putin, har Trump endnu ikke udnyttet situationen til at komme til at tale med Putin, bevæge sig i retning af forsoning, bryde gennem de neokonservatives afspærringer omkring ham, selvom han fortsat insisterer på, at et positivt forhold til Rusland "er en god ting, ikke en dårlig ting".

I mellemtiden gør trioen Bolton, Pompeo og Pence hvad som helst for at fremprovokere en konfrontation med både Rusland og Kina over situationerne i Venezuela og Iran, hvilke begge kan føre til en ødelæggende krig, hvis de ikke dæmpes. Forsøget i tirsdags og onsdags (1. majdagen) på at vælte regeringen i Venezuela, er hidtil mislykkedes, da militæret forbliver loyalt overfor regeringen. Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif blev interviewet af Fox News i søndags, hvor han blev spurgt, om han troede, at USA havde til hensigt at gennemtvinge et regeringsskifte af Irans regering. "Jeg tror ikke, at præsident Trump vil gøre det," svarede han. "Jeg tror, at præsident Trump stillede op på et kampagneløfte om ikke at bringe USA i krig igen." Men, fortsatte han, der er et "Team B", deriblandt John Bolton, som pressede Trump ind i en regimeskiftepolitik og endog krig.

En fjernelse af skyggerne fra fupnummeret med den britiske Russiagate er endnu ikke fuldt ud gennemført, så længe Mueller

lyver om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis computere forbliver den officielle sandhed. Ligesom LaRouchePAC afslørede anklagen om "hemmelige aftaler" mellem Rusland og Trump-kampagnen for at være intet andet end en MI6-løgn, så må vi også afsløre og ødelægge løgningen om hacking, ved at benytte modet fra den tidligere tekniske direktør, Bill Binney, til at afsløre sandheden. Baltimore Sun offentliggjorde i dag et langt brev fra en LaRouchePAC-arrangør om denne løgn, og opfordrede Kongressen til at få Binney til at vidne for at fremlægge sit bevis. Faren er stor, men det er potentialet for det nye paradigme også. Hvis præsident Trump reagerer på opfordringen til at frifinde Lyndon LaRouche, ville det Britiske Imperium og de neokonservative gå amok, men hele det smukke udvalg af LaRouches ideer ville pludselig være nærværende for verdens borgere, og det nye paradigme ville helt sikkert følge efter.

Forhandlingerne mellem USA og Kina om handelsaftaler genoptages i Beijing; vil en strategisk aftale om Bæltet og Vejen følge efter?

Den 30. april (EIRNS) – Efter afslutningen af det enormt succesfulde 2. Bælte- og Vejforum, er Beijing i dag stedet for den næste runde af amerikansk-kinesiske forhandlinger, hvilket kunne føre til et topmøde imellem Trump og Xi i Washington DC

i nær fremtid. Selv om emnet for forhandlingerne nominelt er en handelsaftale mellem de to lande, er det egentlige underliggende emne spørgsmålet om hvorvidt USA kommer med ombord i den globalt definerende proces med Bælte- og Vejinitiativet. Briterne er synligt nervøse for at dette kunne finde sted, til trods for det lave niveau af den amerikanske repræsentation på selve forummet.

Problemet, som briterne står overfor, er ikke kun, at de fleste nationer i verden stort set skifter centret for deres opmærksomhed til Bælte- og Vejinitiativet. Den virkeligt skærpene faktor er, set fra deres synspunkt, at præsident Donald Trump hamrer løs på den britiske (ikke russiske) rolle i det mislykkede statskup imod ham, og igen truer med at frigive alle de hemmeligstemplede dokumenter i sagen. De forstår, at præsident Trump fuldt ud er i stand til at begrave det særlige forhold ('special relationship') med Storbritannien og i stedet skifte over til en fungerende alliance med Kina, Rusland og andre nationer, en alliance med fokus på hurtig økonomisk vækst og en ny sikkerhedsarkitektur.

Med alt at tabe står briterne bag en bølge af rabiat anti-kinesisk propaganda, i denne uge præget af en opfordring til at gribe til våben fra Kiron Skinner, direktør for politisk planlægning ved udenrigsministeriet. Og den samme britiske hånd er bag de fornyede krigs- og irregulære krigsforanstaltninger (terrorisme), fra Venezuela til Taiwan-strædet, til amerikansk indenrigsterrorisme.

Den amerikanske finansminister Steven Mnuchin, som er i Beijing for handelsforhandlingerne sammen med handelsrepræsentant Robert Lighthizer, fortalte til Fox Business den 29. april: "Der er stadig nogle vigtige spørgsmål. Vi har stadig mere arbejde at gøre. Hvis vi kommer til en færdig aftale, vil den have reelle bestemmelser omkring håndhævelse," og tilføjede at disse bestemmelser er "tæt på at være færdige" og kun har brug for "en smule finjustering." Efter forhandlingerne i Beijing vil den kinesiske

hovedforhandler, vicepræsident Liu He, komme til Washington, DC den 8. maj for opfølgende samtaler.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag det der står på spil med følgende ord: "Det epokegørende spørgsmål er i virkeligheden: Vil vi være i stand til at flytte civilisationen til et nyt paradigme, hvor geopolitikken stopper, hvor vi finder en måde at samarbejde om menneskets fælles mål, og har den form for global rekonstruktion af verdensøkonomien, som Lyndon LaRouche viede hele sit liv til? Dette følger tydeligvis med den form for revolutionære gennembrud i videnskab og kultur, som LaRouche var ansvarlig for. Alt dette er inden for rækkevidde, men det kræver – og dette understreges – at det Britiske Imperium bliver besejret, og at USA bliver bragt på en kurs for at tilslutte sig den nye dynamik i den Nye Silkevej, som virkelig er et synonym for dette nye sæt af internationale forbindelser.

"Det er i virkeligheden, hvad kampen for Lyndon LaRouches frifindelse handler om. Derfor er det den vej, der mest direkte fører til skabelsen af et nyt paradigme."

**NYHEDSORIENTERING   NOVEMBER-
DECEMBER 2018:**

**Kun   Glass/Steagall-
bankopdeling   og   et   Nyt**

Bretton Woods-kreditsystem kan håndtere et nyt finanskrak

Download (PDF, Unknown)

Et helt kontinent skal organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at

forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. "Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin," sagde Zepp-LaRouche, "og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist."

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning. G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

"Måske endnu vigtigere," fortsatte Zepp-LaRouche, "var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker."

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. "Så det er klart hans hensigt," sagde Zepp-LaRouche. "Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse." Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan

firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet, “sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. “Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen.”

**NYHEDSORIENTERING   SEPTEMBER-
OKTOBER 2018:**

Et nyt paradigme for udvikling// Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

Download (PDF, Unknown)

Det miskrediterede "Russiagate"-kupforsøg må slås ned for menneskehedens skyld

Sept. 27 (EIRNS) – I den internationale webcast i dag på Schiller Instituttets ugentlige "Nyt Paradigme", præsenterede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, et dramatisk og optimistisk perspektiv på hvad verdensborgere kan opnå, hvis de mobiliserer deres medborgere til handling, ved at gennemgå præsident Donald Trumps tale i FN.

Helga LaRouche sagde, at præsident Trump understregede disse

fire punkter i FN i dag, hvilket de vestlige medier undlod at bringe:

1) Alle nationer har ret til at træffe suveræne beslutninger om økonomisk politik. Han angreb frihandelsinstitutionernes fejlslagning, WTO's fiasko, Den Internationale Straffedomstol og FN's Menneskerettighedsråd, som Schiller-instituttet har kritiseret.

2) Andre kulturer er vigtige for deres bidrag til menneskehedens fremskridt.

3) Et nyt tiltag af patriotisme er på vej.

4) Globale "frihandels"-institutioner har fejlet.

De ledere, som præsident Trump valgte at holde møder med "i kulissen", fortæller den virkelige historie. Trump mødtes med den sydkoreanske præsident Moon Jae-in for at diskutere Nordkoreas potentiale til at følge, hvad fru LaRouche havde kaldt "Singapore-modellen" efter deres skelsættende topmøde den 12. juni i Singapore, hvilket viser, at hurtigt fremskridt ikke bare er muligt, men også undergår aktiv diskussion. Præsident Trump henviste til den sydkoreanske præsident Moon som "mere end en ven." Den russiske premierminister Lavrov roste præsident Trumps succes i Nordkorea og lovede Ruslands hjælp. Efter præsident Trumps møde med Moon Jae-in blev det oplyst, at præsident Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong-un vil mødes snart. Alt dette blev ignoreret af medierne, ligesom præsident Trumps sidelinje-topmøde med den japanske premierminister Shinzo Abe og det voksende håb om en fredstraktat mellem Japan og Rusland inden årets udgang, der ville igangsætte en ny platform for økonomisk vækst.

Præsident Trump mødtes med premierminister Benjamin Netanyahu fra Israel og sagde, at han ville støtte enten en "en-stats-løsning eller en "to-stats-løsning" – hvilken som helst Palæstina og Israel ville blive enige om.

På præsident Trumps møde med den nye italienske premierminister Giuseppe Conte diskuterede de ikke kun Libyen, hele Middelhavspolitikken, men ifølge nogle italienske

presserapporter blev det også diskuteret, at Italien kunne spille en mæglingsrolle mellem USA og Iran. Helga LaRouche understregede, hvor ekstremt vigtigt dette er, fordi Italien er den eneste europæiske nation, der har vedtaget en samarbejdspolitik med Trumps Forenede Stater, og Italiens nye regering har taget initiativet for at vise vejen i sin egen udvikling af fremragende relationer med Kina.

Præsident Trumps understregning af ikke at påtvinge andre nationer amerikanske værdier er afgørende.

Kinas udenrigsminister og statsrådsmedlem Wang Yi mødtes med amerikanske virksomhedsledere, hvor han gentog nødvendigheden af at reetablere et positivt forhold mellem USA og Kina. Han reagerede kraftigt og hurtigt på Trumps beskyldning om, at kineserne havde blandet sig i midtvejsvalget, der tilsyneladende henviser til en indbetaling fra et kinesisk selskab, der blev omtalt i Des Moines Register den 23. september, med henvisning til told.

Helga LaRouche gjorde opmærksom på en advarsel i China Daily om faren for, at sådanne beskyldninger ville bevæge sig ud over handel og ødelægge den gensidige tillid mellem Amerika og Kina. Det er godt, at præsident Trump talte om suverænitet, sagde Helga LaRouche, men suverænitet er for alle, ikke kun USA. Hun henviste til, at Global Times havde en leder, der citerede principperne om den Westfalske Fred, som afsluttede Tredivårskrigen (1618-1648) med en traktat, der præciserer, at ethvert land er suverænt og ligestillet, og skal "arbejde til gavn for hverandre."

Fru LaRouche påpegede ligeledes præsident Trumps fejlagtige overbevisning om den økonomiske succes som hans akilleshæl, mens selv nogle i USA peger på et potentielt sammenbrud allerede før midtvejsvalget, der henviser til væksten i alle former for gæld siden sammenbruddet i 2008: stats-, forbruger-, studie- og virksomhedsgæld. Helga LaRouche mindede det verdensomspændende publikum om, at Lyndon LaRouche har udtalt,

at årsagen til at USA gik forkert skyldes ændringen væk fra 1960'ernes paradigme, der er indbegrebet i de "Fire Love", og understregede, at USA må reindustrialisere ved at fremme de mest moderne teknologier så som fusionsenergi.

Helga LaRouche bemærkede, at britiske efterretningsoperationer, ledet af deres topekspert, "Five Eyes"-stjerner såsom britisk prof. Stefan Halper og den australske diplomat Alexander Downer, begge involveret i at mistænkeliggøre Trumps kampagnemedarbejder, George Papadopoulos, er nu blevet afsløret for at stå bag "Russiagate". Nu er den ulykkelige amerikanske viceadvokat, Rod Rosenstein, blevet afsløret for at have deltaget i et møde i marts 2017 med FBI og Justitsministeriet, hvor man diskuterede om at bruge den 25. ændring af den amerikanske forfatning for at bevise Trumps mentale inkompetence til at fungere som præsident, og hvor anvendelsen af overvågning for at kompromittere præsidenten blev diskuteret. Men hvis Rosenstein deltog i et sådant møde, afslørede han det ikke, men hyrede i stedet den berygtede Robert Mueller for at undersøge Trump. Alt omkring dette møde i 2017 burde offentliggøres, og præsidenten burde frigive dokumenterne – lægge dem frem! Som den amerikansk klummeskriver Patrick Buchanan skrev: "Den amerikanske republiks integritet er vigtigere end briternes indvendinger mod at frigive de hemmelige dokumenter.

Helga LaRouche konkluderede: "Jeg opfordrer Jer alle til ikke at sidde på sidelinjen ... fordi dette er tiden, hvor der bliver skabt historie: Trump udretter yderst vigtige ting, og hvis han ikke er korrekt i alle spørgsmål, så er det ikke pointen – hvornår har en præsident nogensinde angrebet det Britiske Imperiums institutioner? ... Vi bør virkelig forstå, at midtvejsvalget er vigtigt i forhold til krig og fred, ... [hvilket] er yderst vigtigt. Hjælp os med at rejse den økonomiske diskussion om fysisk videnskab, som den blev udviklet af Lyndon LaRouche; behovet for straks at have en ny

Bretton Woods-konference mellem de vigtigste magter – USA, Rusland, Kina og Indien – er af største vigtighed. Dette er fokuset på vores mobilisering ... hvor vi cirkulerer vores underskriftsindsamling.

Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden, Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference, New York City: "Imod en fire-magtsaftale for et 'Nyt Paradigme' for Udvikling", den 13. september 2018

DENNIS SPEED: Emnet for hovedtalen, "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden," vil muligvis ikke blive forstået, medmindre vi tager det i den faktiske sammenhæng med den forestående FN-generalforsamling, som sker på et tidspunkt, hvor USA – endnu engang – bliver

ledt hen imod at deltage i en krig, som ikke er i vores interesse, og som ikke er vigtig for hensigten og ånden i USA's Forfatning. Jeg taler her om muligheden for at USA bliver ledt til at deltage i en indsats mod Syrien, en suveræn nation, der i enhver henseende samarbejder – både med Rusland, og hvor den kan – med USA, for, ikke kun at afværge krigen, men for at fjerne selve USA's fjender; de fjender, der tog del i at begå de handlinger, der fandt sted for 17 år siden d. 11. september. Men jeg tror der er en endnu dybere måde at betragte den indeværende situation på.

Præsidentskabet i USA har i løbet af de seneste 50 år sjældent været fri for kontrol fra finansielle og oligarkiske kræfter, som i det store er centreret i London, og som har ført USA i krig. Men der var en tid, da det amerikanske præsidentskab afviste dette, og det var under den første Reagan-administration, hvor økonom og statsmand Lyndon LaRouche og hans kone Helga Zepp-LaRouche var involveret i en række 'back-channel'-forhandlinger med den sovjetiske regering på vegne af USA. I forbindelse med disse drøftelser gjorde Helga Zepp-LaRouche på det tidspunkt også den observation, at det var langt bedre at skabe en form for institution, der ville tillade at fremhæve det bedste ved menneskeheden inden for kulturområdet blandt verdens nationer. Og Schiller Instituttet – jeg ved ikke hvor mange folk, der er klar over dette – var oprindeligt noget, der faktisk blev foreslået til USA's regering som en måde, hvorpå regeringen kunne tilgå en ny dimension, sætte den i stand til at overveje en måde, hvorpå den kunne være ledende på kulturområdet, snarere end blot indenfor det militære område eller inden for økonomi, som folk normalt tænker på det.

Det er vigtigt at erkende, at det var Helga Zepp-LaRouche, der introducerede mange af os i USA til personen kardinal Nicholas af Cusa; en gigant fra det 15. århundrede, som også er grundlægger af de moderne begreber om videnskab og teknologi. Men som først og fremmest var med til at forsøge at ophæve

splittelsen mellem øst og vest på det økumeniske koncil i Firenze i 1439, som han sammenkaldte. Dette syn, hvilket er et højere perspektiv end blot at forsøge på at appellere til at stoppe krig ud fra det pragmatiske behov om økonomisk fordel, er noget, som Helga introducerede til USA; og da den amerikanske regering afviste forslaget om, at Schiller Instituttet skulle være en egentlig statslig organisation som sådan, blev den i stedet dannet som en uafhængig institution i 1984, i perioden mellem juni og november – for 34 år siden. Hvor vi står lige nu i dag, er at det amerikanske præsidentskab, igen, i form af Donald Trumps person, forsøger at afvise krig. Og specifikt krig mod Rusland, krig mod Kina, og ærligt talt, krig mod nogen som helst. Men igen søger udenforstående kræfter at få indflydelse, og at påvirke, og måske endda forføre dette præsidentskab til at foretage handlinger, der går imod USA's interesser.

Så nu igen udfordres vi til at spille den rolle, som vi spillede igennem 1980'erne. Og vi er involveret her i dag, på denne konference, for at forsøge at samles om denne sag. Vi begynder med musik, fordi vi tror, at det er i de højere principper for klassisk komposition – herunder som i skuespillene af digteren Friedrich Schiller – at det er i dette domæne, at de faktiske ideer er lokaliseret- de begreber, som er nødvendige for at menneskeheden kan hæve sig selv op til at drage fordel af det indeværende øjeblik, som vi befinder os i.

Så, nok så vigtigt vil jeg gerne sige – som en personlig kommentar om enden på kolonialisme – at der for nylig var en konference i Kina om dette spørgsmål, en konference, der involverede 53 afrikanske statsoverhoveder. Som en reaktion på dette gjorde Helga opmærksom på, at hvad vi ser lige nu i form af denne konference og de efterfølgende handlinger, er enden på kolonialismen. Dette har været en aspiration, ikke kun for det afrikanske folks – men også for resten af verden – igennem meget lang tid. Ved at eliminere den form for ondskab,

imperialisme, kolonialisme og racistiske og andre teorier, der rationaliserer det, går verden, måske for første gang, ind i voksenalderen. Men det kan kun ske, hvis ideerne og de forestillinger, der giver en ny betydning og formål til menneskets værdighed, især set med unge menneskers øjne, kommunikerer på en dyb måde, som giver dem mulighed for at se en refleksion af dem selv i de politikker og muligheder, der nu står foran menneskeheden. Og jeg tror ikke at der er en person på planeten mere kvalificeret til at formidle det håb, den optimisme og klarhed, end vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak. Mine damer og herrer, kære Schiller Instituttets venner: Vi skal være bevidste om det historiske øjeblik, som vi befinder os i. Jeg tror ikke jeg overdriver det, når jeg siger, at vi befinder os ved universalhistoriens ankomst til det, som Friedrich Schiller i dramaet kalder et '*punctum saliens*.' (springende punkt, red.) Hvad han mener med dette er, at udviklingen af hele universalhistorien – eller plottet i dramaet – kommer til et punkt, hvor alle andre muligheder op til det pågældende tidspunkt er udtømte. Det er et dramatisk øjeblik, hvor det helt afhænger af den moralske karakter af hovedaktøren eller hovedpersonen på scenen, om dramaet falder ud som en tragedie, eller om det har potentiale til at føre til en bedre periode. Jeg tænker her på, at ud fra et universalhistorisk standpunkt – hvis man tager alle de mange millioner af år, men især de sidste 10.000-20.000 år – de sidste 100 år, i betragtning – så tror jeg vi er nået frem til et sådant punkt i historien, hvor, som min mand Lyndon LaRouche har sagt det mange gange, udfaldet af denne historiske periode helt er op til folkets moralske habitus. Hvor spørgsmålet, som vi er stillet overfor, er: Har menneskeheden den moralske styrke og karakter til at overleve eller ej?

Visse ledende kræfter er lige nu i stand til at implementere løsninger, fordi løsningerne på krisen findes. Men vil

Amerikas og Europas befolkninger og folk på andre kontinenter give den nødvendige støtte til disse ledere, så de kan gennemføre det?

Bare for at give et overblik, da dette er et noget anderledes billede end hvad man får fra 'mainstream' medier i USA eller Vesteuropa, for den sags skyld; man har lige nu et hidtil uset sammenfald af eksistentielle kriser. Man har, som Dennis netop nævnte, den umiddelbare fare for en eskalering af krisen og konfrontationen med Rusland. Der har været udsendt advarsler af den russiske regering i de sidste uger, om at de har beviser for, at et tredje 'false-flag' kemisk angreb er ved at blive forberedt i Syrien. De har filmoptagelser af Hvide Hjelme og andre terrorister, der bringer giftgas – Sarin og andre kemiske våben – og de har mandskab fra de Hvide Hjelme klar til at filme en sådan massakre. Amerikanske tv-hold er flyttet ind i Idlib-regionen, og dybest set foregår det hele samtidigt med at Syrerne – med støtte fra det russiske luftvåben – forsøger at indtage terroristernes sidste opholdssted; al-Nusra, ISIS, efterfølgerne til al-Qaida, har samlet sig i Idlib. Den syriske regering gør brug af sin suveræne ret til at generobre den sidste provins i Syrien, og russerne hjælper med luftstøtten.

Så grundlæggende er ideen at udføre dette 'false-flag' angreb med kemiske våben; at have kamerahold til at filme det, og så at lade det gå verden rundt. Det hele understøttes af en britisk organisation af lejesoldater kaldet 'Olive'; de har 5.000 lejesoldater i Abu Dhabi, og de iscenesætter denne operation. De forskellige kræfter i USA, den britiske regering og franskmændene har allerede erklæret, at de vil sætte ind med et militært angreb i samme øjeblik at et sådant bevis på et kemisk angreb fra Assad-regeringen fremlægges, og de er parat til at indsætte et sådant militært angreb.

Det tyske forsvarsministerium er allerede trådt sammen for at udvikle beredskabsplaner for tysk deltagelse, og denne gang ikke bare med luft-rekognoscering, men med brug af Tornado-fly

til at bombe militære installationer. Og det tyske parlaments videnskabelige tjeneste er netop fremkommet med ekspertudsagn, der siger, at dette er en komplet krænkelse af folkeretten, fordi der ikke er nogen beslutning i FN's sikkerhedsråd, og at det er en fuldstændig overtrædelse af den tyske 'Grundgesetz' [forfatning], som forbyder aggressionskrig – en meget bemærkelsesværdig klausul i lyset af den tyske historie. Så hvis det skulle ske, ville det helt klart være første gang siden Anden Verdenskrig, at Tyskland tager risikoen for en direkte militærkonfrontation med Rusland.

Hvis Trump, der tydeligvis er under permanent bombardement fra de mennesker, der forsøger at gennemføre et kup imod ham med sigte på at få ham afsat fra embedet med en rigsretssag – hvis de skulle lykkes med at lokke præsidenten til et fuldstændigt angreb, så har denne konflikt potentialet til at komme ud af kontrol. Hvad sker der, hvis disse amerikansk-britisk-fransk-potentielt tyske militærangreb rammer russiske mål i Syrien? Vil russerne være glade for det og undlade at reagere? Lige nu har vi en enorm koncentration af den russiske flåde i Middelhavet; der er 36 russiske flådefartøjer, der er britiske og amerikanske flådefartøjer, der holder øvelser. I bund og grund har USA – i stedet for at forkaste disse britiske anklager mod Syrien, og naturligvis mod Rusland i Skripal-affæren – vist deres samtykke ved at deltage i det.

Man må se Skripal-affæren i denne sammenhæng. Briterne har ikke fremlagt et eneste bevis for at det var Rusland, der gjorde et forsøg på at myrde Skripal, hans datter og senere hen også to andre personer. De britiske og tyske regeringer har netop sagt, at man har fuld tillid til briternes vurdering, at det var to [russiske] GRU-militære efterretningsagenter; men de gav intet bevis herfor.

Man må se på det andet før-krigsscenario, som bliver orkestreret. Jeg er klar over, at jeg sandsynligvis træder nogen over tærne, når jeg siger dette, men hvis man ser på hvordan [Senator John] McCain blev fejret og hans begravelse

iscenesat som en spektakulær begivenhed i Hollywood-stil, som om McCain var en amerikansk helt, en patriot, på et tidspunkt, hvor Trump ikke er passende for Det Hvide Hus – i det mindste ifølge medierne; det internationale publikum kender McCain meget godt, fordi han hvert år viser sig til Sikkerhedskonferencen i München, og har været en af de værste krigsmagere med sine tirader mod Rusland, imod Kina og så videre.

Dybest set har vi en iscenesættelse, hvor Woodward-bogen fremstiller præsident Trump som upassende til Det Hvide Hus, som værende total inkompetent, og som en der frivilligt forærer argumenter til demokraterne om at gå efter det 25. forfatningstillæg (træder i kraft hvis præsidenten af den ene eller anden grund forlader embedet, red.). Så har vi den "anonyme" kronik i *New York Times* der siger, at der indenfor administrationen findes en opposition, som søger at omgøre alle disse 'farlige' ting, som Trump forsøger at gøre. Selv Obama måtte komme ud og sige, at hvem end denne opposition måtte være, har den ingen demokratisk legitimitet, fordi den ikke er valgt, og har dermed ikke ret til at forsøge at fastlægge USA's politik. Men der er også røster fremme om at det var *New York Times* selv, der skrev kronikken; hvilket er det mest sandsynlige forslag. Så i den sammenhæng kom Obama fuldt tilbage på scenen, og udtalte i Chicago: "Er det så vanskeligt at undsige nazisterne?" idet han henviste til, at Trump ikke fordømte hændelsen i Charlottesville [Virginia] for et år siden; dette billede ignorerer helt, at det var hans, Obamas administration, som hjalp kuppet i Kiev til at bringe nazister tilbage til magten i Ukraine. Dette fandt sted på den samme dag, som formanden for parlamentet i Ukraine, Radaen, krævede at Ukraine får direkte demokrati "i Adolf Hitlers tradition." Så meget for dette angreb på nazisterne.

Lige nu, og når man kommer udefra, ses det tydeligere, har vi 'mainstream' medierne i USA, der oppisker et før-krigshysteri; betinger befolkningen til at se Putin som en dæmon; at se Xi

Jinping som en autokratiske diktator; at se Trump som værende upassende til embedet. Så spørgsmålet man skal stille sig selv er: Hvor fører alt dette hen? Sætter man alt dette i gang bare for sjov, for så at stoppe igen? Eller er der en vis hensigt bag det?

Ser man på den militære situation i Syrien er det meget tydeligt, at siden præsident Putin greb ind militært i Syrien i 2015, har Syrien og Rusland fuldstændigt kontrolleret luftrummet over Syrien. I grunden er situationen for terroristerne i Idlib den, at enten kapitulerer de og overgiver sig, eller også vil de blive dræbt. Derfor balancerer situationen på et knivsæg. Bemærk, at Trump hidtil ikke har startet nogen krig. Han har lovet i valgkampen, at han vil forsøge at forbedre forholdet til Rusland. Han har gjort sig umage med at udvikle et personligt venskab med præsident Xi Jinping. Og i modsætning til Bush- og Obama-administrationerne, som startede flere krige, står det også meget klart, at vi lige nu befinder os i en nedtælling, hvor der ikke er den mindste tvivl om, at det Britiske Imperiums fraktion, der omfatter den britiske regering, Demokraterne og de neokonservative i det Republikanske Parti, forsøger at gøre alt for ikke at tillade Trump at opfylde sit valgløfte. Især efter det historiske topmøde i Helsinki, hvor Trump mødte Putin – og Trump for nylig sagde, at dette var et af de bedste møder han nogensinde har haft – helvede brød løs efterfølgende, står det helt klart, at denne fraktion ikke vil tillade, at Trump går videre med denne politik.

Alle disse ting, som jeg har beskrevet – angrebsplanen for Syrien, Skripal-orkestreringen, Woodward-bogen, kronikken i *New York Times* – de har alle til formål at forsøge at få Trump ud af embedet på den ene eller den anden måde

Så vi er i virkeligheden tilbage i en situation, hvor krigsfraktionen er parat til at risikere, at en præventiv atomkrig kan opstå. Det var det, som Truman gjorde i Hiroshima og Nagasaki, for hvilket der ikke var nogen militær årsag,

fordi japanerne allerede havde kapituleret. Og bombningen af disse to byer skete alene for at etablere et regime af nuklear terror med henblik på at kontrollere efterkrigstiden. Forskellen fra den tid med Nagasaki og Hiroshima og til nu er, at USA og Ruslands atomvåbenarsenaler er store nok til at udslette den menneskelige art adskillige gange. Præsident Putin annoncerede den 1. marts, at Rusland har udviklet våbensystemer baseret på nye fysiske principper. For eksempel et Mach-20 (20 gange lydens hastighed –red.) hypersonisk missil, som er meget manøvredygtigt, og som ikke følger ballistiske baner; atomdrevne krydsermissiler; en atomdrevet ubåd, der kan bevæge sig frem med høj hastighed. Han annoncerede også, og det er i mellemtiden blevet bekræftet af forskellige militære eksperter, at disse nye russiske våben ophæver hele det anti-ballistiske missilsystem, som USA har opbygget i de seneste år; et missilsystem, om hvilket Rusland mange gange har sagt, at de ikke vil og ikke kan tillade fase III og IV at blive bygget, fordi det fuldstændigt ville ødelægge den strategiske balance til ulempe for Rusland. Så Rusland har tydeligvis taget deres modforholdsregler ved at udvikle disse nye våbensystemer.

I dag har vi Vostok-2018 militærøvelsen, der startede tirsdag i den fjernøstlige del af Rusland. Det er den største militærøvelse siden 1981, siden Sovjetunionen. Den involverer 300.000 russiske tropper, herunder 6.000 luftbårne tropper; over 1.000 krigsfly, helikoptere, droner, 36.000 køretøjer, 80 kamp- og støtteskibe. Den involverer Nordsøflåden i Arktis. Den tester Rusland evne til hurtigt at bevæge sig militært over lange afstande og koordinere mellem de forskellige værn af militæret. Det nye i denne forbindelse, er – bortset fra størrelsen – at det for første gang involverer 3.200 kinesiske tropper, 900 kinesiske kampvogne og 30 fly; og på denne måde demonstrerer en fuldgyldig militær alliance mellem Kina og Rusland. Også mongolske tropper deltager.

Så det er klart, at Rusland og Kina koordinerer deres

våbensystemer og deres kommandostrukturer. Jeg synes, det er et meget klart signal til krigsfraktionen i Vesten om hvad de vil stå over for, hvis de vil risikere en provokation.

Nu er der en tysk embedsmand, den tidligere viceforsvarsminister i Kohl regeringen ved navn Willy Wimmer, der stadig er medlem af det Kristelige Demokratiske Parti. Han har i de seneste ti dage kommet med flere advarsler om, at det kun er Donald Trump, der står mellem os og den næste krig, som vil udslette menneskeheden. Man kan mene hvad man vil om Trump, men jeg tror, at Wimmer har absolut ret i det synspunkt. Fordi hvis demokraterne lykkes med at afsætte Trump ved en rigsretssag efter midtvejsvalget, så tror jeg, at vi derefter meget klart vil se en konvergens af krigspartiet i så henseende. Så vi har mindre end to måneder – indtil den 6. november – og situationen i USA er allerede meget polariseret. Når man taler med folk, er de enten for Trump eller imod Trump, og man kan ikke have en rationel diskussion om hvorfor. Hvis du spørger en anti-Trump person "Hvorfor er du imod Trump?" "Han er en diktator" Hvis du siger, "Men han vil have fred med Rusland." "Ja, det er fordi han kan lide diktatorer"-nemlig Putin. Så enhver form for rationalitet er forsvundet. Det historiske hysteri har tydeligvis nået et punkt af total optrapning. Hvad sagde folk efter det historiske gennembrud med mødet i Singapore, hvor Trump med meget stor succes satte krisen i Nordkorea på sporet mod en løsning? "Denne Trump kan lide diktatorer, og det er derfor, han laver disse ting med Kim Jong-un."

I USA er der lige nu er en komplet 'gruppetænkning'; eller rettere, 'gruppe-ikke-tænkning'. Fordi folk ikke tænker på den langsigtede universelle historie, men er helt hjernevasket af mediernes fortællinger. Hvis du spørger folk: "Hvorfor er Putin en diktator? Han blev trods alt demokratisk valgt tre gange; han har opbakning fra 80 % af hans befolkning. Så hvorfor er han diktator?" Så hører man, "at han annekterede Krim." Nuvel, det er ikke ligefrem hvad der skete. Nyligt

frigivne dokumenter fra George Washington Universitetets nationale sikkerhedsarkiver blev offentliggjort, og de viser meget klart, at Sovjetunionen og derefter Rusland i perioden '89, '90, '91, blev givet absolutte forsikringer om, at der ikke var nogen hensigt om at udvide NATO østpå. Disse dokumenter gør det meget klart, at der var en bevidst indsats for at vildlede Sovjetunionen og Rusland om NATO's intention om at gøre præcis dette. Gorbatsjov modtog på det tidspunkt forsikringer om, at NATO ikke ville udvide sig udover Østtyskland. Derfor indvilgede Gorbatsjov i den tyske genforening. Der blev skrevet memoranda i så henseende, og der foreligger en tale af tidligere NATO-generalsekretær [Manfred] Wörner fra den 17. maj 1990 i Bruxelles, hvor han sagde: "Det er helt sikkert, at vi ikke vil flytte NATO-hæren uden for tysk territorium." Dette giver Sovjetunionen absolutte sikkerhedsgarantier, så de kan indvilge i den tyske genforening. Der er citater og dokumenter, som daværende udenrigsminister [James] Baker skrev til Gorbatsjov den 9. februar 1990, og et berømt citat lyder: "NATO vil ikke udvide sig med så meget som en tomme østpå." Det er derfor Sovjetunionen opløstes på fredelig vis, uden brug af kampvogne; de indvilgede i tysk genforening. Og det er derfor, at russerne i dag er ekstremt oprørte over tyskernes forræderi; fordi de indvilgede fredeligt i den tyske forening, og nu står tyskerne klar til at deltage i sådanne provokationer mod Rusland, herunder militære manøvrer, hvor Bundeswehr nu står på den Russiske grænse i de baltiske lande – noget som enhver med en fornemmelse af hvad der skete i Anden Verdenskrig mellem Tyskland og Rusland, ved, aldrig burde være sket igen.

Så i stedet for "ikke at flytte en tomme mod øst", har vi en lang historie, der startede med regimeskifte, med farverevolution, ændringer i regeringerne i Østeuropa. Og så endelig Tony Blairs tale i 1999 i Chicago, hvor han officielt erklærede slutningen på den Westfalske Fred, og derved udskiftede respekten for FN's charter for suverænitet med

“humanitære interventioner”, som blev efterfulgt af “retten til at beskytte”, hvilket var ideen om at man kan gribe ind i ethvert land rundt omkring i verden, når blot man opfinder de nødvendige løgne for at gøre det, sådan som det skete i tilfældene med Irak, Afghanistan, Syrien og Yemen, som er et lignende tilfælde.

Så denne politik har kostet millioner af menneskers liv i de krigsramte lande, og præsident Trump har mange gange sagt, at disse krige har kostet 7 billioner \$, og at han derfor vil gøre en ende på dem. Det bør ikke fortsætte. *Washington Post* var ‘pernittengryner’, og sagde, “nej nej, det var kun 4 billioner \$ eller 6 billioner, men ikke 7 \$.

Men dette er, hvad der virkelig er på spil. Når Trump siger, han ønsker at etablere en fredelig orden med Rusland og Kina, er det dette, som de britiske kræfter forsøger at forhindre, og grunden til at det Britiske Imperium er ude efter ham. Fordi hvis Trump skulle lykkes med at etablere et sådant forhold til Rusland og Kina, ville det for altid bringe en ende på det Britiske Imperiums evne til at fortsætte den geopolitiske manipulation af verden.

Så dette er situationen. Men en situation de fleste amerikanere ikke har nogen idé om, fordi hvordan skulle de kunne have det? Når de almindelige medier ikke engang nævner, at der allerede er noget helt anderledes under opsejling, en anden verden der er ved at opstå, nemlig dynamikken i Den Nye Silkevej og et helt nyt paradigme.

Der er gået fem år siden Xi Jinping annoncerede Den nye Silkevej i Kasakhstan i 2013, og man har set den mest utrolige transformation af Latinamerika, Asien, dele af Europa, af Afrika, hvor mange af de lande, der arbejder med Kina – det handler om 80-100 lande og store internationale organisationer – arbejder sammen i et ‘win-win’ samarbejde. De har i de sidste fem år udviklet store udviklingskorridorer, der forbinder Kina og Europa; indenfor Asien er der grundlæggende

stor udveksling af godstog; Afrika er helt forandret. Der har været kinesiske investeringer for tilsammen 5 billioner dollars over de sidste fem år.

Hvad der har vist sig, er et helt nyt system af internationale relationer baseret på suverænitet, baseret på respekt for det andet lands sociale system, ikke-indblanding, og flere og flere lande slutter sig til det. Hvad man har set i den sidste måned er, at BRICS – Brasilien, Rusland, Indien, Kina, og Sydafrika – har sluttet sig til Shanghai Samarbejdsorganisationen og Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU). På den seneste BRICS-konference i Sydafrika havde man dannelsen af noget der kaldes "Det Globale Syden", som praktisk talt er det, som tidligere blev kaldt "Den tredje Verden". Det er G77, det er Mercosur, Organisationen for Islamisk Samarbejde, det er den Afrikanske Union og mange regionale organisationer, der alle er enige om, at de vil opbygge et nyt system for internationale relationer.

Xi Jinping sagde en smuk ting på topmødet i Johannesburg, nemlig, at videnskab og teknologi giver menneskeheden en uudtømmelig kraft til at forbedre sin situation – en uudtømmelig kilde. Og han sagde, at fordi Afrika har de fleste udviklingslande, har det afrikanske kontinent det største udviklingspotentiale af alle. Og Putin sagde på samme topmøde, at Rusland vil hjælpe med at løfte Afrika op ved at bringe elektricitet til 600 millioner mennesker, der stadig ikke har adgang til elektricitet; og ikke kun ved at levere gas og olie, men ved at hjælpe de afrikanske lande med at opbygge atomkraft for alle.

Derfor tror jeg, at hvad der skete i den sidste måned, mellem BRICS-konferencen i Sydafrika og derefter denne historiske konference, Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i begyndelsen af september i Beijing, hvor 53 statsoverhoveder, mestendels præsidenter og for restens vedkommende fem premierministre, deltog, etablerer den officielle afslutning af kolonialismen: Fordi den har givet de afrikanske nationer

en helt anden følelse af bemyndigelse, da Kina ikke alene tilbyder dem investeringer i infrastruktur, videnskab og teknologisk overførsel, men også tilbyder dem en strategi for at foretage 'kvantespring', hvorved afrikanske lande og andre udviklingslande kan få adgang til den mest avancerede videnskab og teknologi, for – ikke bare en gentagelse af alle de niveauer af udvikling som Vesten har gennemgået – men at springe direkte til det højeste niveau af videnskab og teknologi.

Hvad Xi Jinping sagde på denne konference er, at "Kina og Afrika sammen går mod velstand: Vi tænker med ét sind og vi arbejder med ét hjerte". Kina forpligtede sig til 60 milliarder dollars i investeringer i projekter i Afrika i løbet af de næste tre år. Og han erklærede også, at dette er åbent for deltagelse af alle nationer – USA, europæerne, Japan – for enhver, der ønsker at deltage.

Idet man anerkender hvad Schiller Instituttet har fremlagt i dets to rapporter, "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen," er det der sker nu, at man laver en synergieffekt af Kinas Bælte og Vejinitiativ – som allerede er et globalt netværk af infrastruktur – med FN's Agenda 2030, hvilket er ideen om at fattigdommen vil blive udryddet på hele planeten. Kina har i den seneste periode taget en ledende rolle i at skubbe denne dagsorden fremad, og Kina har planer om helt at fjerne fattigdom i Kina frem imod år 2020. Det er mindre end to år fra nu af, og man er meget godt på vej til at opnå præcist dette – Xi Jinping drog personligt ud på landet, til landsbyerne, traf folk, enkeltindivider, familier, og fandt frem til hvad der er nødvendigt for at forbedre deres situation. Og dette integrerer man med FN's Agenda 2030 og med den Afrikanske Unions Agenda 2063, som er et meget, meget smukt og ambitiøst program for at afrikanerne kan være fuldt ud moderniseret inden år 2063. De meddelte dette i 2013 og derved er det et 50-årigt perspektiv for helt at omdanne det afrikanske kontinent.

Xi Jinping sagde meget klart, at målet med alt dette er at gøre verden mere afbalanceret og til et bedre sted for alle at bo.

Se nu på hvad afrikanerne selv siger. Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa sagde, at Kina og Afrika er på vej ind i en ny guldalder, en fantastisk tidsalder med omfattende samarbejde baseret på lighed, og med dyb respekt for hinanden. Han sagde, at ideen om neokolonialisme, som bliver hæftet på Kina, udbredes af mennesker der misunder os, og som er jaloux over vores forhold. Og dette, tror jeg, er helt sandt.

Ramaphosa sagde i sin tale til FOCAC-konferencen i Beijing: "Afrika er selvstændigt nu, og kan frit vælge dets partnere. Og Kina har været støttende og engageret i partnerskaber, hvor vi nu forsøger at fremme og hjælpe hinanden."

Så dette er et historisk brud: 500 år med kolonialisme, og derefter 50-70 år med IMF 'conditionalities' (særlige betingelser for at opnå finansiering fra IMF *-red.*), som har undertrykt udviklingen af Afrika, er overstået, og den påtvungne tilbagestående af Afrika gennem doktrinerne for fysisk økonomisk stagnation, nulvækst og britisk frihandel, som blev pålagt Afrika af de tidligere kolonialmagter, er forbi.

I dag benytter Kina det som Franklin D. Roosevelt efterlyste i hans debat med Churchill (ved afslutningen af 2. Verdenskrig *-red.*) nemlig, at der er brug for 20. århundredes metoder, og ikke 18. århundredes. "18. århundredes metoder" indebærer plyndring, udnyttelse, slavehandel, udbytning af råvarer; "20. århundrede metoder" betyder industrialisering, forøgelse af arbejdskraftens produktivitet, forlængelse af levetiden, at lade alle få del i videnskabelige og teknologiske fremskridt, sundhed, infrastruktur og så videre. Så der er et nyt ordsprog: "Afrika bliver et 'nyt Kina', men 'et nyt Kina' med afrikanske karakteristika". Kina lavede MoU (Memorandum of Understanding *-red.*) med 37 lande på dette FOCAC-møde. Dette

er en komplet eksplosion af 'udvikling'.

Ugen efter havde vi så det Østlige Økonomiske forum i Vladivostok. Dette var en tilsvarende gigantisk, strategisk omlægning i retning af udvikling, med 6.000 deltagere fra 60 nationer, 3.000 russere, 1.000 kinesere, mange folk fra Sydkorea, Nordkorea, Japan. Og hvad der blev diskuteret på dette forum var, at det russiske Fjernøsten, Sibirien, vil blive den nye grænse mod øst. Husk på, at dette repræsenterer en af verdens hidtil uudnyttede ressourcer, fordi man i det russiske Fjernøsten har alle grundstofferne i Mendelejevs tabel (det periodiske system –red.) i store mængder. Så hvis man har fælles investeringer fra Nord- og Sydkorea, fra Japan, fra Rusland og fra andre til udvikling af disse regioner – hvilket USA nemt kunne deltage i via Berings-strædet, og en opkobling til dette trans-eurasiske netværk – vil dette føre til megen velstand for mange mennesker på planeten i de kommende årtier.

Det var også meget spændende på dette topmøde, at det blev meddelt mellem Putin og premierminister Shinzo Abe fra Japan, at der vil blive indgået en ny fredsaftale inden udgangen af året, en aftale, der 'de-facto' slutter den tilstand af ikke-krig, – men uden en fredsaftale – mellem de to lande; jeg planlægger i høj grad at følge op på dette og kræve en fredsaftale mellem USA og Tyskland – hvilket jeg også finder er meget, meget presserende.

Så jeg vil gerne have folk til at forstå, at virkeligheden ikke er, som det ser ud her fra USA. Man lever i en osteklokke. Man lever i et fuldstændigt kunstigt miljø, hvor man – hvis man stoler på massemedierne – ikke har en chance for at kende de virkelige problemer, der udspiller sig i verden, og som er bestemmende for menneskehedens fremtid. Og hvis man ikke ved hvad man leder efter, hjælper selv internettet ikke, fordi internettet oversvømmer os med information, så man har adgang til disse apps og meddelelser osv. – men man skal vide hvad man leder efter; man kan tage

mine bemærkninger som retningslinjer, og man vil selv kunne finde frem til beviserne.

Der er et nyt system under udvikling, et helt nyt paradigme for relationer mellem nationerne, og premierminister Abe sagde på dette møde i Vladivostok, at vi er nødt til at slippe af med alt fra efterkrigstiden, og at vi har brug for en helt ny begyndelse.

Så alt hvad jeg siger, bliver naturligvis modsagt af 'mainstream-medier' og tænketanke, som igennem fire år grundlæggende har ignoreret hele denne fantastiske udvikling – og lige pludseligt vågnede op og indså, at alt dette faktisk finder sted. Så begyndte de en hidtil uset kampagne med bagvaskelse mod Den nye Silkevej; de hævder, at dette lokker tredjeverdenslande ind i en gældsfælde. Intet kunne være mindre sandt: Kina eftergiver mange af de lån, det har lavet, alt imens de vestlige lande har forårsaget en gældsfælde for mange af udviklingslandene. Et andet argument lyder, "Kina går videre med neokolonialisme." Beklager: Hvis Kina løfter levestandarden op, og giver lige vilkår med win-win samarbejde, er dette det modsatte af kolonialismen.

Et andet argument lyder, "de benytter udelukkende kinesisk arbejdskraft, der er ingen gennemsigtighed. Disse projekter er ikke rentable, de skaber afhængighed for Den tredje Verden." Altså, jeg vil råde folk til at læse den officielle McKinsey-rapport, som allerede sidste år klart sagde, at det kun er til gavn for disse lande: de har for første gang en udviklingsmulighed, de benytter 90 % afrikansk arbejdskraft, og kun de stillinger, som afrikanerne ikke er uddannet til, er midlertidigt overtaget af kineserne. I Etiopien, for eksempel, opretter Kina nu et nyt akademi til at lære folk at køre sofistikerede højhastighedstog og giver dermed deres viden videre til mange millioner andre mennesker.

Så sagde McKinsey-rapporten i øvrigt også, at alle disse projekter ikke følger en stor masterplan, hvor den kinesiske

kommunistiske regering vil kontrollere alle investeringer, men at disse investeringer grundlæggende følger markedsregler – og McKinsey er ikke ligefrem et talerør for kommunistisk propaganda.

Hvad der i virkeligheden er på spil her, er opfattelsen af hvad mennesker er. Kina siger, ifølge Xi Jinping, at det afrikanske kontinent har det største udviklingspotentiale af alle, fordi det mest af alt behøver udvikling. Afrika vil i år 2050 have 2,5 milliarder mennesker. Det betyder, at der vil være mange unge mennesker; Afrika vil være det yngste kontinent af alle, hvilket vil betyde, hvis de unge afrikanere bliver uddannet, at det vil være det mest velstående. Dette er fuldstændig i kontrast til det menneskesyn, der for eksempel bliver givet af en forfatter som hedder Stephen Smith, lektor ved Duke Universitetet her i USA; Smith skrev en helt forfærdelig bog, som lige nu citeres overalt i de vestlige medier. Titlen på denne bog er *EurAfrica: The Young Africa come to the Old Continent*. (Det unge Afrika kommer til det gamle Kontinent), der henviser til migrantkrisen i Europa. Bogen siger, at de kinesiske investeringer i Afrika er forfærdelige, og at de er grunden til migrantkrisen, fordi de tillader afrikanerne at have en vis levestandard, så har de midlerne til at tage til Middelhavet, og drukne; og komme til det europæiske kontinent – det er helt vildt! Men dette citeres overalt. Og hvis man ser på sproget i denne bog, er det de gamle Rockefeller-mantraer, “overbefolkning”, ungdomsoverskud, overskydende ungdom” – alle ord som er helt kynisk anti-humane! Som om mennesker var en slags parasit, og man har for mange af dem. Så det er helt utroligt.

På den anden side understreger Kina og afrikanerne, at det der forener dem er et dybt venskab. Husk på, at Winston Churchill sagde, at dette er helt umuligt, fordi man ikke kan have venskab mellem lande, kun “interesser”. Og selvfølgelig, hvis man har et neoliberalt, neokonservativt etablissement, så er det naturligvis sandt. Men hvis man rækker ud efter en

forståelse mellem folkeslagene, hvis man respekterer det smukke i de andre landes kulturer, så kan kærlighed udvikle sig! Man kan udvikle venskab, fordi man indser, at Gud har skabt Verden smuk på mange måder, så, når man kender disse andre kulturer, er man beriget. Xi Jinping siger, at formålet med alt dette er lykke for alle.

Tænk bare på at for den geopolitiske fraktion, fordi de er vant til at tænke i geopolitiske termer, er det enten amerikanske interesser eller EU's interesser versus Kina, imod Rusland; og i mellemtiden Europa mod USA: Så, hvis man har de geopolitiske briller på, tror man naturligvis, at det er den eneste måde, og man kan ikke forestille sig, at menneskeheden er i stand til at skabe et helt andet system af menneskelige relationer.

Et godt eksempel er at se på forskellen i tænkning – og jeg mener at dette var en af de smukkeste muligheder for at se forskellen i tankegangen – nemlig det svar som Xi Jinping gav for nylig, som respons på et brev fra otte professorer fra Akademiet for de Fine Kunstarter i Kina, hvor disse professorer spurgte ham: "Hvor stor betydning tillægger du spørgsmålet om æstetisk dannelse?" Og Xi Jinping sagde, at den æstetiske dannelse i uddannelsen af studerende har den højeste betydning indenfor stor klassisk kunst, fordi målet med æstetisk dannelse er at skabe smukke sind.

Se, det er netop et af de absolutte formål for Schiller Instituttet – i Friedrich Schillers tradition – at vi vil have folk til at udvikle smukke sjæle! Og for Schiller er en smuk sjæl og et smukt sind det samme.

Tænk nu på hvordan den amerikanske ungdom behandles. Narkotikaepidemien, selvmordsraten, fortvivlelsen, ideen om ikke at have en fremtid – og man får en klar ide om, hvad problemet i virkeligheden er; og jeg tror, at også præsident Trump ved det. Han har allerede sagt, han vil af med denne epidemi med stofmisbrug, men de nuværende kampe, som han er

involveret i, har gjort det meget vanskeligt for ham at gøre det.

Se på forandringerne i verden: man har Rusland og Kina i en strategisk alliance, og på Vladivostok-topmødet vil de uddybe deres regionale samarbejde i henhold til Volga-Yangtze mekanismen. Samtidig afholder Rusland sammen med Kina den største militærøvelse i Fjernøsten. Så, man ser de to potentialer: Det er meget klart, at Rusland og Kina bygger en ny verden, men de gør det også meget klart, at de ikke lader sig skubbe til side. De vil ikke starte en krig, men de gør det også særdeles klart, at de ved hvordan de skal forsvare sig.

Så jeg tror, at folk i Vesten skal gøre sig deres holdning klar: Enten tager Vesten – USA og Europa – del i det nye paradigme, eller også går vi i retning af en konfrontation, hvilket, hvis det eskalerede, med al sandsynlighed vil betyde udslettelsen af civilisationen. Og dette er den virkelige problemstilling ved midtvejsvalget. Det er ikke, hvad folk tror – dette eller hint, det er *dette*, og jeg er helt enig med Willy Wimmer i, at hvad der står mellem tredje verdenskrig og os alle sammen, er Donald Trump. Hvis han sættes ud af embedet på den ene eller anden måde, vil jeg ikke give to øre for verdensfreden.

Hvis man ser på hysteriet hos visse demokrater, som førhen plejede at være fornuftige, er det gået helt galt! Jeg mener, for mig er Robert Reich et eksempel. Reich, der, da han var arbejdsminister i Clinton-administrationen, nogle gange plejede at sige ganske anstændige ting om økonomi. Men han skrev for nylig en kronik, hvor han sagde, at vi skal tilintetgøre Trump! Dette præsidentvalg bør tilintetgøres fra historiens hukommelse, det burde aldrig være sket! Man taler ikke på den måde, medmindre man er besat og drevet fra forstanden, og mange af disse folk har sagt lignende ting.

Der er en anden fare: Og det er, at 10 år efter den

finansielle krise i 2008, er vi igen på et punkt af potentielt sammenbrud af det monetære system, men på en meget større skala. Den tidligere cheføkonom for 'Bank of International Settlements', William White, som er en ganske god økonom – vi har studeret hans arbejde igennem nogen tid – kom for nylig ud og sagde, at eftersom ingen af årsagerne fra 2008 er blevet fjernet, er der til hver en tid en risiko for et økonomisk sammenbrud. Jean-Claude Trichet, som er den tidligere præsident for den Europæiske Centralbank mellem 2003-2011, har netop sagt det samme. Han sagde, at der er fare for et sammenbrud. Og mange andre advarer om, at et sådant finansielt sammenbrud kan finde sted selv før midtvejsvalget i USA.

Hvis dette sker, ender vi naturligvis i kaos, og ud af kaos ville der komme krig. Hvad Trichet foreskriver som et hjælpemiddel er mere af den samme gift, som han udsprede i hans tidligere stilling, nemlig flere "strukture reformer," flere stramninger, mere reduktion af lønninger og lignende ting, men der findes faktisk en løsning. Og vi er nu på det punkt, hvor Lyndon LaRouche, som den 25. juli 2007, en uge før den sekundære gældskrise i USA brød ud, advarede, og i en video som kan ses på på internettet sagde, at dette finansielle system er håbløst konkurs, og at der intet i verden kan gøres for at redde det, medmindre man helt reformerer det og går efter Glass-Steagall – går efter et nyt Bretton Woods system. Han sagde, at alt hvad vi ser blot er forskellige aspekter af dette konkursramte system, som manifesterer sig – hvilket skete i 2007 med gældskrisen og i 2008 med Lehman Brothers. Og eftersom centralbankerne absolut intet gjorde for at afhjælpe det, har vi nu en situation, hvor virksomhedernes gæld, gældsætningen generelt, den såkaldte 'reverse carry trade' – da Federal Reserve forsøgte at hæve renten bare en lille smule, begyndte valutaerne for 'emerging countries' at falde, praktisk taget uden bund; så man har hele dette minefelt, hvilket kan føre til en fuldstændig eksplosion i de kommende uger.

[https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.h

tml]

Kina er opmærksom på dette. De har i nogen tid krævet en ny finansiel international styring, og de har indført en lov, der forbyder spekulation og faktisk forbyder kinesiske investorer at involvere sig i internationale spekulative aktiviteter. Dette er en af de ting man skal overveje i lyset af den amerikanske handelskrig mod Kina, de amerikanske sanktioner mod Rusland, de sekundære sanktioner mod europæerne, der er ramt af disse sanktioner, alt imens andre diskuterer at erstatte dollaren som verdens førende valuta, og gå ind i handel med deres nationale valutaer ved hjælp af den tyrkiske lira, den russiske rubel, den kinesiske yuan/renminbi, og dette finder allerede sted i mange dele af verden.

Problemet er, at det ikke virker. For hvis man ikke inkluderer USA i en løsning på dette problem, vil alle disse smukke forsøg fra andre lande på at etablere forskellige relationer muligvis ikke fungere, fordi hvis der er kaos i det transatlantiske finansielle system, tror jeg ikke, at USA ville acceptere sin egen undergang på samme fredelige vis, som Sovjetunionen endelig opløstes i 1991. Jeg tror, at potentialet for at USA får en borgerkrig – hvilket mange europæiske analytikere har advaret om i den seneste periode, med den utrolige mængde af våben, der er i landet, herunder automatgeværer, at faren for, under kaotiske betingelser ved et sammenbrud, at der kunne udbryde borgerkrig i USA, samtidig med at en stor krig bryder ud på en global skala.

Det er derfor, at den eneste måde – og det er blevet sagt af min mand for mange år siden – er at have en Ny Bretton Woods-aftale, at gå tilbage til det punkt, hvor Nixon tog den forkerte vej, den 15. august 1971, da han afkoblede dollaren fra guldstandard og opløste fastkursystemet, hvilket i virkeligheden var begyndelsen på denne helt overdrevne deregulering af markederne, som har ført til den nuværende kasino-økonomi. Så man er nødt til at gå tilbage til det punkt, gå tilbage til et system med faste valutakurser, men

det skal forbedres, hvilket er grunden til, at vi kalder det "Nyt Bretton Woods. Fordi, mens Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at bruge "20. århundredes metoder" for at afslutte kolonialismen i udviklingslandene, var Bretton Woods-systemet under Truman meget påvirket af Churchill, og det er derfor, at når vi taler om det Nye Bretton Woods, så siger mange mennesker i Afrika og andre lande: "Åh nej! Vi vil ikke have det, fordi det giver os så mange ulemper!" Derfor siger vi et *Nyt Bretton Woods*: en tilbagevenden til den slags system, hvor det ikke er spekulanternes maksimale profit, men almenvellet for folket, der skal være formålet med økonomien.

Min mand har mange gange sagt – og hvis man tænker over det, giver det absolut god mening – at for at slippe af med de magtstrukturer, City of London og Wall Street, som regerer Vesten i dag, og som i virkeligheden også står bag disse krigsprovokationer og mange andre ting – er den eneste måde hvorpå man kan opveje dem, at indgå en fire-magts aftale. Der er brug for en kombination af USA, Kina, Rusland og Indien, muligvis med Japan, med en åben invitation til verdens øvrige nationer, men man har brug for en kernekombination, som er stærk nok til at kunne erstatte det Britiske Imperiums system med et internationalt kreditsystem baseret på det amerikanske system for økonomi efter Alexander Hamiltons principper. Denne kombination skal indføre en global Glass-Steagall, begyndende med en bankopdeling; derefter skal der oprettes en nationalbank i hvert land; retten til at udstede kredit gives tilbage til de suveræne stater og regeringer; udstedelse af kredit, som er øremærket til investeringer i den fysiske økonomi; og oprettelse af et globalt system baseret på forpligtelsen til et samarbejde om statslige kreditter mellem suveræne nationer.

Et nyt Bretton Woods-system, som det var tænkt af FDR, ville udvikle tredjeverdenslandene, ikke med "20. århundredes metoder" men med 21. århundredes metoder, ved at tillade disse lande at tage skridt til et niveau af fuld udvikling, ved at

øge deres produktivitet, levestandard, levetid og tillade dem at tage del i videnskab og teknologi på højeste niveau.

Folk siger, at dette er utopisk, at det ikke kan ske. Men det er ikke sandt! Rammen herfor eksisterer allerede i form af Bælte og Vejinitiativet, som er i færd med at blive til Verdens Landbroen. Der er allerede et globalt samarbejde om transportnetværk, der forbinder kontinenter gennem korridorer, tunneller, broer, i luften, på land, over havet. Og det er helt klart allerede begyndt med bygningen af infrastruktur, som verden lider enormt under manglen på. Der er en enorm mangel på infrastruktur, ikke kun i udviklingslandene, men også i Vesten, og jeg – jeg er her til morgen kommet fra New Jersey til New York – og jeg siger udtrykkeligt "især i USA!" Jeg forstår ærlig talt ikke, hvordan I bærer jer ad... [latter].

Hvordan kan I rejse på disse veje med huller i? Hvis man har et rygproblem, får man rystet sine knogler for hver anden meter; men folk er også rasende, det er farligt – to timer om morgenen, to timer om aftenen, i nogle tilfælde endnu mere. Og det er irrationelt! Det er helt vanvittigt! Og jeg forstår ikke hvorfor folk ikke gør oprør imod det, at vi ikke vil have det! Dette snyder os for vore liv!

Hvis man for eksempel sammenligner det med hurtigtog-systemet i Kina; hvis I nogensinde har planer om at være turister i Kina, skal I rejse med hurtigtog-systemet. De kører nu med 320-330 km/timen. De kører jævnt, de flyver gennem landskabet. De er stille; de ryster ikke, for de er bygget rigtig godt. Og så bygger de en hurtigtog-forbindelse mellem alle storbyer i Kina. Det går fra Shanghai til Beijing, det varer lidt mindre end fem timer. Til Nanjing, fire timer. De dækker nu et område på størrelse med New York og New Jersey – nemlig trekanten mellem Beijing, Tientsin og Hebei provinsen – og de omlægger det hele og sætter hurtigtog ind; til transporten internt i byerne kører der langsomme maglev-magnettog, som kun går 150 km/t, og som meget hurtigt kan stoppe. Det smukke ved maglev er, at de har en meget hurtig acceleration, så de kommer op på

topfart på 10 sekunder, og man falder tilbage i sædet, fordi teknologien er sådan, at det tager af sted og straks er man fremme. Så for intern bytrafik er dette helt perfekt.

Det er klart det som vi også har brug for her. Jeg tror, at man behøver et transportsystem i USA, der forbinder Philadelphia, Boston, New York, Chicago, Detroit, Vestkysten, og Texas gennem et netværk af hurtigtog-systemer. Vejsystemet er helt forældet! Amerika har 250 km hurtigtog! Et sted mellem New York og Boston mener jeg der er en strimmel på 200 km, hvor man kan køre 250 km/t, og det er det hele. Så der er *intet*! Men man burde have det! [bifald]

Forskellen er, at infrastrukturinvesteringer ikke kan foretages af private interesser. Fordi de private interesser ønsker at have vejafgifter, man skal betale 15 \$ for Lincoln Tunnellen, og så betaler man 8 \$ for et andet stykke vej. Der er nu steder på Beltway omkring Washington, hvor man på visse tider af dagen betaler 40 \$ for et par miles! Dette er vanvittigt! Hvad det betyder, er naturligvis at ikke alle har råd til det, så mange biler kører fra motorvejen, tager sidevejene, som bliver overbelastede, og alt i alt er det kvælende for økonomien. Så systemet med vejafgifter er en anden af disse vanvittige ting, fordi det ikke er meningen, at infrastruktur som sådan skal give overskud, men at det burde udgøre de omgivende rammer for at industrien kan blomstre.

Det er her, at vi virkelig må mobilisere, for jeg tror, at præsident Trump nok har den rette hensigt med indførelse af toldtakster på visse kategorier af industrielle produkter som stål, aluminium og andre ting. Og jeg tror han har en rigtig tilskyndelse, at han ønsker at undgå fejlene fra tidligere administrationer, som har outsourcet produktion til billige arbejdsmarkeder, men det er ikke det rigtige at gøre. Jeg forsøger at forsvare Trump, og jeg er nok en ud af bare to personer i Tyskland, der tør tale om betydningen af at Trump ikke taber valget – men jeg tror, at han går virkelig forkert her. For hvis man vil have en fire-magtsaftale, hvis man vil

have venskab mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre lande, skal man ikke starte en handelskrig. Jeg har talt med alle kinesiske kontakter – eller mange af dem i den seneste periode, og de er alle ekstremt opbragte, og siger, at dette gør ondt på alle: Det gør ondt på de amerikanske forbrugere, der skal betale de forhøjede priser; det fører ikke til den rette form for teknologisk innovation i nye industrier i USA, og det er bare en straffeaktion – det opfattes som en straf tildelt imod højteknologiske områder for at stoppe 'Made in China 2025'. Dette skaber ondt blod, og det har at gøre med 'Thukydides' fælde', spørgsmålet om hvorvidt USA tillader Kinas opstigning, eller om der vil komme en ny verdenskrig ud af det. Og det er sådan, at mange mennesker i Kina ser det.

Og efter min mening er der en meget bedre måde at gøre det på: Nemlig en fire-magtsaftale om at oprette dette Nye Bretton Woods-system, for at skabe en ny kreditmekanisme, og så have kineserne til at investere i infrastrukturen i USA. Kina har for omkring 1 billion \$ i amerikanske skatkammerbeviser. Og tilbuddet fra Kina, fremsat af premierminister Li Keqiang, er, at Kina bruger disse værdipapirer til at investere i infrastruktur i USA, og tilbyder 'joint ventures' i andre lande og derved forøger størrelsen på kagen: Ved at øge handelen slipper man af med [u-]balancer på denne måde. Det er klart, at der er visse mennesker der ikke bryder sig om dette, men det er den rationelle løsning.

Er det muligt at få en sådan aftale? Hvad folk heller ikke tænker over er, at den kinesiske økonomiske model er meget tæt på det amerikanske system for [politisk] økonomi. Og hvis man ser på Friedrich List – Friedrich List arbejdede sammen med Mathew og Henry Carey; han tilbragte flere år i USA, og han skrev mange værker om forskellen mellem de amerikanske og britiske økonomiske systemer. Det forholder sig tilfældigvis sådan, at han lige nu, ifølge *Frankfurter Allgemeine Zeitung* (FAZ) i 2011, og mange andre rapporter, er den mest populære

økonomiske teoretiker i Kina. Den amerikanske journalist og forfatter Chalmers Johnson noterede sig, at List har meget mere indflydelse i Asien end både Adam Smith og Karl Marx. Og Kinas model kunne faktisk godt kaldes en 'neo-Hamiltonsk' eller 'neo-List '-model med kinesiske egenskaber.

Hvis den amerikanske præsident – som tidligere har udtalt, at han kan lide det amerikanske økonomiske system, og at han planlægger at gennemføre Glass-Steagall – hvis Trump ville indvilge i at deltage, kunne USA engagere sig i investeringer i højteknologisk eksport til deltagerlandene i Bælte og Vejinitiativet. Og selvom denne eksport ikke altid ville bringe det største overskud, ville det føre til stigende omsætning for produktionssektoren med de mest avancerede kapitalgoder i USA, hvilket vil forårsage en kontinuerlig bølge af innovation, som på den måde øger produktiviteten i den amerikanske økonomi. Så, som et biprodukt af sådanne eksporter, ville innovationshastigheden og forbedringen af teknologien i USA stige, og dermed forøge den produktive arbejdskraft, og ved at øge produktionen af kapitalgoder til eksport ville USA hurtigt vende eftervirkningerne af outsourcing af produktion og de-industrialisering. Og eftersom de hurtigste vækstrater findes indenfor rumforskning, og da fællesskab om rumrejser desuden er menneskehedens fremtidige mission, skal vi koncentrere os om udvikling af Månen og Mars, og på denne måde forene os som én samlet menneskehed.

Så vi er nødt til at ændre den måde vi tænker på. Tænk ud af boksen. Hvis man betragter tysk politik indefra, tror man at man befinder sig på et psykiatrisk hospital. Folk siger, "dette er min holdning til din holdning", og de debatterer helt meningsløse spørgsmål – og jeg hader at fortælle jer det, men i USA ser det ud på stort set samme måde.

Tænk på hvordan menneskeheden bør være om 100 år. Nutidens vision om at sende astronauter til Månen og Mars vil snart realiseres. Det er ikke et spørgsmål om 'hvis', men et spørgsmål om 'hvornår.' Så lad os koncentrere os om spørgsmål,

som hvordan man kan skabe betingelser for at leve på ISS (den internationale rumstation –red.), at bo i landsbyer på Månen, og endelig på Mars.

Vi bør tænke på vores nutid ud fra et fremtidigt perspektiv om Schillers universal-historie: Hvordan vil vi gerne ses på af vores børnebørn og oldebørn? Er vi den humane kraft, den generation, som påbegyndte og bidrog til omdannelsen af verden til et nyt paradigme, der afsluttede kolonialisme, og som fik menneskeheds historie ledt ind på ideen om den ene menneskehed?

Tilbage til ideen om *punctum saliens* i historien, det afgørende punkt, hvor hele det moralske potentiale fremkaldes for ikke at historien skal slutte i en tragedie, men derimod skabe en ny, smukkere periode med menneskelig civilisation. Det er hvad der for tiden er vores situation. Så lad os i denne forstand arbejde ud fra standpunktet om ånden i den Ny Silkevej for at blive til virkelige mennesker, og lad dette – i Percy Shelleys betydning – blive til den sande tidsånd.

Stormagtssamarbejde for at

vende tilbage til de westfalske principper

Leder fra LaRouchePAC sept. 26 2018—Den igangværende generalforsamling i FN i New York er ved at blive et vigtigt forum for en tilbundsgående drøftelse af de afgørende ideer om ledelse, som er nødvendig for at sætte en stopper for æraen med britisk geopolitik og globalisering, og frem for alt for at fastlægge principperne for fysisk økonomi, der kræves for menneskehedens overlevelse.

Ikke mindst det vigtige input fra LaRouche-bevægelsen – både i gaderne udenfor FN og blandt de delegationer, der er indenfor – af LaRouches videnskab om fysisk økonomi og hans opfordring til oprettelsen af et nyt Bretton Woods gennem en konkursbehandling af det nuværende døende system.

Som en del af denne diskussion havde Kinas halvofficielle Global Times i går en leder om præsident Donald Trumps tale til FN's generalforsamling, der roste hans forsvar for national suverænitet, men tilføjede at dette skal gå hånd i hånd med lighed mellem suveræne stater. "Historisk set blev begrebet suverænitet og lighed blandt nationer født på samme tid i Den Westfalske Fred, en fredsaftale der først indførte og sikrede lighed af national suverænitet," bemærkede lederen.

En anden leder i de kinesiske medier, i China Daily, omtalte nødvendigheden af USA og Kinas samarbejde om at skabe en win-win fremtid for hele menneskeheden, og understregede at den reelle fare med gengældelses-handelssanktioner og andre konflikter ikke er detaljerne i hvert enkelt problem, men "det stigende dræn af gensidig velvilje", som de forårsager. Dette er et punkt som Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har understreget i forholdet mellem USA og Kina: at det nære samarbejde, skabt af Trump og Xi Jinping, er af afgørende betydning for at løse den strategiske krise, og at begge sider

må kæmpe for at bevare det – især med Trump i skudlinjen af et igangværende britisk kupforsøg.

Zepp-LaRouche understregede også i dag i hendes ugentlige tysksprogede webcast, at den farligste akilleshæl i hele den strategiske situation fortsat er det fallerede derivat-tyngede transatlantiske finanssystem, som kan implodere når som helst. Det er derfor endnu mere presserende, understregede hun, at ledere af alle nationer forstår, at virkelig rigdom ikke er aktiemarkedet eller andre finansielle instrumenter, men snarere at reel fysisk-økonomisk rigdom skabes af menneskesindets kreative evner, på en måde der er unikt forklaret af Lyndon LaRouche.

Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de “vestlige værdiers” overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte “almindelige borgere” for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte “vestlige værdier” og konceptet om “Den nye Silkevej” at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige

menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industriparker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes, udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til

den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafrikanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

Vestens kolonialistiske tankegang

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal, Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres overhøjhed for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomste befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed

meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De blive aktiv i BüSo (Schillerinstituttet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>

2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

Ny rapport kan bestilles: 2. bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden

English: See below

Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500 kr. for den trykte rapport, 374 sider

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller

**Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51
eller 35 43 00 33 eller e-
mail si@schillerinstitut.dk**

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme,

og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden

disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 26.
juli 2018:
BRIKS-topmøde i Sydafrika:
Kina viser Afrika vejen ud af
fattigdom**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING:
Før Trump-Putin møde:
Schiller Instituttets
konference markerer overgang
til det nye paradigme.
Se også diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Trump-Putin-topmøde kan ændre verden; fremvoksende fascistiske kræfter ønsker at stoppe det

Leder fra LaRouchePAC, 26. juni, 2018 – I juni 1968 udgav Lyndon LaRouche en artikel med titlen, »Det nye venstre, lokal kontrol og fascisme«, som beskrev opkomsten af de anarkistiske »68'ere«, som han havde oplevet på første hånd under studenterstrejkerne på Columbia Universitet. Fyrre år senere, i 2008, refererede LaRouche tilbage til denne artikel: »I denne rapport sammenlignede jeg det andet af de to strejker på dette universitet med den måde, på hvilken medlemmer af de kommunistiske og nazistiske partier byttede lunser af deres medlemsskaber frem og tilbage under de uger, hvor datidens berømte sporvognsstrejke i Berlin fandt sted, hvilket førte til nazisterne overtagelse af diktatorisk magt gennem Hermann Görings organisering af branden i Reichstag. Fra foråret 1968 og fremefter, var det, der voksede frem som den klart definerede majoritet i form af det 'Nye Venstre', både i USA og andre steder, grundlæggende set opkomsten af en fascistisk bevægelse, hvilket en nærmere undersøgelse af den anden studenterstrejke i 1968 på Columbia Universitet burde have advaret enhver iagttagere, der tænkte seriøst, om. Jeg vidste udmærket, hvad det var, jeg talte om dengang, og jeg ved det meget, meget klarere, og meget mere detaljeret, i dag, fyrre år senere.«

I dag, efter otte år med Barack Obamas administration, kan sandheden i denne indsigt ikke længere benægtes. Præsident Trump har netop gennemført en historisk intervention i krisen

i Nordkorea og arbejdet sammen med Kina og Rusland. Nu forbereder han et topmøde med Vladimir Putin, et topmøde, der har til hensigt at løse krigen i Syrien og afslutte truslen om en global atomkrig. Hvilken respons kommer der fra dem, der tog eksamen fra 1960'ernes og 1970'ernes »Nye Venstre« og i dag er kommet ind i magtfulde og indflydelsesrige positioner, i Kongressen, i pressen, i Hollywood og i den generelle befolkning? Betänk: Kvindelige kongresmedlemmer, der opfordrer til, at medlemmer af Trumps regering skal chikaneres og intimideres hvor som helst, de befinder sig, »på en restaurant, i et stormagasin, på en tankstation, der tager I hen og skaber en flok. Og så giver I dem modstand. Og I siger til dem, at de ikke længere er velkommen nogen steder«. Berømte skuespillere fra Hollywood, der opfordrer folk til at udvælge de skoler, hvor børnene til embedsmænd i Trumps administration går, »og omringe skolerne i protest«. Restaurationsindehavere, der smider Trumps pressesekretær og hendes familie ud af deres restaurant og forfølger dem til en anden restaurant, hvor de fortsætter chikanen. Er dette ikke fascistisk terror? Vil det føre til, at folk bliver slået ihjel?

Vi befinder os i dag på et *punctum saliens* (springende punkt), et tidspunkt for et paradigmeskifte i historien enten til det gode eller det onde. Præsidenten har modstået hysteriet med det britiskanstiftede kupforsøg mod USA's regering, kendt som Russiagate. Han er parat til at udvide sit samarbejde med Kina og Rusland om Koreakrisen og til den endnu større krise i den arabiske verden, en krise, der drives frem af ulovlige og folkemorderiske krige, der igen er anstiftet af London, men som gennemføres af Londons »dumme kæmpe« under Bush og Obama. Flygtningekatastrofen i Europa, såvel som også krisen over de »illegale immigranter« i USA, kan kun løses ved, at Trump udvider sit samarbejde med Rusland og Kina til at omfatte den økonomiske side af den globale krise – og fuldt og helt går med i den Nye Silkevejsproces og anvender amerikansk teknologi og dygtighed på massive, internationale udviklingsprojekter i

hele Afrika, Sydvestasien og Latinamerika samtidig med, at han også bringer den Nye Silkevej til USA. Så bliver Amerika atter stort.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin ses her under deres andet offentlige møde på APEC Økonomiske Ledermøde. Vietnam, 10. november, 2017. (en.kremlin.ru)

Trump vil mødes med Putin på trods af stormen over immigration, der har til hensigt at stoppe ham

25. juni, 2018 – Det bliver stadig mere sandsynligt, at præsident Trump vil holde det »umulige topmøde« for anden gang på en måned, med at mødes med den russiske præsident Putin i Wien 15. juli. Der er allerede tegn, der viser mødets potentiale med afslutning af mange års krig og terror i Syrien og Afghanistan. Trumps beslutsomhed mht. fremme af stormagtssamarbejde med Rusland, Kina (på trods af fejltagelser og handelsspændinger), Indien og Japan fortsætter med at gå fremefter og har det amerikanske folks støtte. »Russiagate« er ved at blive et bandeord.

Der bør ikke herske nogen som helst tvivl om, at det aktuelle hysteri over immigranter, som er blevet udløst af et par liberale folkevalgte og en masse nationale og internationale medier, er det 'sidste udfald fra skyttegravnen' for at række ud efter Trumps afsættelse fra embedet – impeachment – eller

endda skabe omstændighederne for fysiske angreb imod ham – før han og ledere som Putin og Xi Jinping totalt river den britiske, geopolitiske »verdensorden« ned. Denne verdensorden, med dens enkeltstående supermagt og ingen begrænsninger for krige for regimeskifte, er langsomt ved at vige for fred. Sammen med fred kommer muligheden for, at produktivitet og økonomisk vækst kan blive frigjort i hele verden, såsom igennem Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter – selv, når Trump-administrationen endnu ikke har vist forståelse for dette aspekt.

London, stadig verdens dominerende finanscentrum, kan ikke stå imod dette. Endnu for blot to måneder siden arbejdede UK for den totale isolation af Rusland med sagen om Skripal-forgiftningen – som Theresa Mays regering nu gerne ser gå i glemmebogen. Storbritannien var i færd med at trække Trump ind i et britisk-fransk missilangreb mod Syrien og arbejdede hårdt på at få en permanent amerikansk besættelse og store militærstyrker i det land. Så var der City of Londons finansavis, The Economists spotske overskrift, »Kim Jong Won« (Kim Jong Vandt): mildest talt lovlig smart, usandt, og som alt for tydeligt viser Londons had til den historiske forandring, der nu opnås omkring Trump-Kim-topmødet.

Det er grunden til, at, når Trump-administrationen gør nøjagtig det samme, som Obama-administrationen gjorde med familierne, der immigrerede illegalt, så bliver Trump kaldt for fascist af den Demokratiske fraktion, der forsøger at afsætte ham fra embedet. Fakta er, at Obama aldrig nævnte menneskehandelen, som bragte børn fra Mellemamerika til den amerikanske grænse; præsident Trump *har* imidlertid fordømt det for at indhøste \$500 mio. om året – sandsynligvis et ekstremt konservativt skøn – ved at handle med menneskeliv.

Den førende fortaler for »impeachment«, kongresmedlem Al Green fra Texas, vil nu selv blive smidt ud af embedet af den uafhængige LaRouche-kandidat, Kesha Rogers, i Houstons 9. kongresdistrikt. Det er sådan, man skal tackle denne falske

impeachment-kampagne.[1]

Men, den eneste måde til fundamentalt at angribe disse operationer for menneskehandel fra lande, der ligger ned økonomisk, er udvikling, der skaffer produktiv beskæftigelse og produktive gennembrud, både i USA og i disse lande. Det er, hvad Kinas Bælte & Vej Initiativ gør for Kina og for mange udviklingslande, inklusive i Latinamerika. Hvis Trumps Amerika går med i dette store infrastrukturinitiativ, vil det også have grundlaget for at afgøre uoverensstemmelserne vedrørende handel. USA må udstede statslig kredit til byggeri af infrastruktur og til produktive gennembrud for at gøre dette. Og, USA må bryde Wall Street-bankerne op, før de i stedet udløser endnu et spekulativt finanskrak.

15. juni udgav Helga Zepp-LaRouche et forslag om, at de store, europæiske lande gik med i Kinas Bælte & Vej-udvikling i Afrika, i stedet for at flå den Europæiske Union fra hinanden over immigration.[2] Hendes forslag peger ligeledes på grundlaget for den nødvendige handling i USA.

Men, præsident Trump må forsvares imod det britiskanførte fremstød for at afsætte ham eller stoppe hans politikker for stormagtssamarbejde. Lad der komme endnu flere »umulige topmøder«.

Foto: For næsten et år siden på dagen mødtes præsidenterne Trump og Putin sidste gang ansigt til ansigt på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. 7.-8. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

[1] Se Kesha Rogers erklæring, »Den økonomiske løsning på immigrantkrisen«.

[2] Se Helga Zepp-LaRouches appel: »EU-topmødet må følge Singapores eksempel«.

Amerika og Kina må samarbejde for at løse krisen om migranter fra Latinamerika

Leder fra LaRouchePAC, 24, juni, 2018 – De internationale medier har på det seneste været fuld af hjerteskrærende historier og billeder af tusinder af desperate immigrantbørn fra Mexico og Mellemamerika, der var blevet adskilt fra deres forældre, efter at de kom illegalt ind i USA. Ser man bort fra de skandaløse røverhistorier, som en stor del af medierne bringer – samt det faktum, at hele spørgsmålet promoveres for at forsøge at stoppe præsident Trumps succesfulde fremgangsmåde over for Koreakrisen – så er der imidlertid en særdeles reel immigrationskrise i Amerika, som har accelereret i de senere år.

Men, lær af Sokrates: Hvis man vil finde et svar, må man først stille det rigtige spørgsmål.

Frem til 2015 var 11,5 mio. førstegenerationsmexicanere (dvs., som er født i Mexico), næsten 10 % af befolkningen, emigreret til USA: over 20 % af El Salvadors 6,3 mio. mennesker havde gjort det samme. Hvis man medtager 1.-3. generationer (inkl. børn og børnebørn af dem, der emigrerede til USA), så flygtede det chokerende tal af 28 % af den mexicanske befolkning og 35 % af befolkningen i El Salvador fra deres land. Situationen er tilsvarende for Guatemala og Honduras.

Hvorfor sker dette?

Fordi den potentielle, relative befolkningstæthed i områdets

økonomier med overlæg er blevet mindsket til langt under deres *faktiske* befolkningstal. Som Lyndon LaRouche forklarer i sin videnskab om fysisk økonomi: Når den potentielle, relative befolkningstæthed – eller en økonomis evne til at opretholde en voksende befolkning på en stadigt bedre levestandard – falder ned under det faktiske befolkningstal i en vis periode, vil denne befolkning enten dø, eller flygte.[1] Det er præcis, hvad der er sket i hele dette område, som det tilsigtede resultat af britiske politikker for befolkningsreduktion: En udplyndring af befolkningen gennem gæld til City of London og Wall Street; udløsning af dødbringende krige; og Londons »Dope, Inc.« 's[2] og narko-terroristbanders overtagelse af disse lande. Typisk er det faktum, at den sataniske MS-13-bande, der terroriserer El Salvador og andre dele af Mellemamerika, faktisk blev skabt i Los Angeles' ghettoer for årtier siden, overvåget af George H.W. Bush' kontra-crackkokain-politik.

Den eneste måde at løse dette problem på, er at omstøde årsagen til det. Den kollapsende, potentielle, relative befolkningstæthed i Mexico, Mellemamerika og det latinamerikanske og caribiske område generelt må dramatisk vendes omkring gennem fuldt og helt at integrere disse lande i Bælte & Vej Initiativet. Koordineret handling fra Kina og USA's side kan let virkeliggøre dette.

Det første afgørende projekt ville være en højhastighedsjernbanekorridor, der fra Sydamerika løber mod nord, skaber forbindelse over sump- og skovområdet Darien Gap på Panamas og Columbias grænse, løber gennem hele Mellemamerika og ind i Mexico og herfra opad, tværs over Nordamerika til den foreslåede Beringstrædetunnel og opkoblingen til den Eurasiske Landbro.

Kina og Panama bygger allerede sammen den første strækning af en sådan højhastighedsjernbanelinje fra Panama City til grænsen med Costa Rica – hvis regering har gjort det klart, at den ønsker at komme med i projektets forlængelse – hvilket vil

blive den første, højhastighedsjernbanelinje på hele den vestlige halvkugle.

En sekundær serie af projekter omfatter forlængelsen af den Maritime Silkevej ind i det caribiske bækken med byggeri af dybvandshavne og tilknyttede industriparker i Ponce, Puerto Rico (en del af USA) og Mariel, Cuba. De ville så udgøre knudepunkter for skibstransport til den amerikanske golf og atlanterhavskysterne, såvel som også til havne i hele det caribiske bækken og Sydamerika, og som ville blive integreret med den nyligt udvidede Panamakanal og ligeledes den foreslåede Store Inter-oceaniske Nicaraguakanal. Det skønnes, at byggeriet af Nicaraguakanalen ville kræve ti tusinder af faglærte jobs, og at virkningen langs kanalen ville skabe produktive jobs til hundrede tusinder af mennesker i hele Mellemamerika.

USA, Kina og hver eneste nation i området har en direkte interesse i at opbygge en sådan fælles fremtid med win-win-samarbejde for deres lande.

Foto: Foto udliveret af Told- og Grænsevagten til en reporter, der var på rundvisning i en detentionsfacilitet i McAllen, Texas. 17. juni, 2018. (US Custom and Border Patrol)

[1] Se: LaRouche Econ Class series 2017, lektion 6: Hvordan værdi måles. (video og dansk pdf.)

[2] Se 'Dope Inc.'

Singapore-modellen må

anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyndring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge

gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførelse af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengevidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme; dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The

Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know, and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald Trump said many times during his trip to Singapore. This was done through shared and mutually beneficial win-win agreements. This is both between the United States and North Korea; but also take note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for this model to be applied to other adversarial situations in order to unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked at them just in the small, in the regional setting, would seem intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula, those crises can be unlocked and new solutions are available on the table. That new dimension is emphatically the One Belt, One Road initiative; the New Paradigm that China has championed. Development truly is the new name for peace. What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she

called to apply this model, the Singapore model, to the situation in Europe in which the entire so-called alliance, the European alliance, the European Union, is disintegrating into disunity and chaos over what seems like in the small to be a completely insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga LaRouche recommended that the EU immediately host a summit between the leading European countries, African leaders, and Chinese President Xi Jinping, in order to initiate a process of collaborative economic development in Africa in order to resolve the problems of poverty and warfare which are the root causes of the mass migration into Europe of Africans seeking to escape this situation. Now this solution would be instantly credible among the African nations, due to the good will which now exists towards China on the African continent because of the economic development projects which China has already undertaken there in the form of the extended Belt and Road Initiative. Now, let's take a look at the United States. That exact same model can be applied to the migration issue here in the Americas in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of attempting to address the symptoms, if we instead use the Singapore model to address the root cause of this crisis, we can resolve it. It cannot be resolved within its own terms, but it can be resolved if you introduce a new dimension to this geometry. Whole portions of Central and South America have been destroyed by race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting

by
Wall Street vulture funds; and emphatically widespread
violence
and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs
that they spawn, many of whom launder their drug money through
these very same Wall Street banks. This is the swamp which
must
be drained through an immediate reinstatement of Glass-
Steagall,
which would shut down these criminal enterprises of money
laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's
Four Economic Laws to increase the productivity of labor here
in
the United States, and bring the United States into this New
Paradigm of economic development. But also, it would serve as
a
bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the
Americas as a whole. The New Silk Road could be extended
through
a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North
America. That entire high-speed rail network and otherwise,
can
then be extended southward into Central and South America.
This
should be the subject of an immediate summit between President
Trump and President Xi Jinping, along with other heads of
state
and leaders of the sovereign nations of Central and South
America. This would be the means to resolve the brewing trade
war
between the United States and China, by eliminating the so-
called
trade imbalance through third-party development projects which
would benefit the economies of both nations. Again, a win-win
solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-
LaRouche
emphasized today that this is something which is not mere

protectionism; this is not in any way to be construed as a good policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see

in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Eva Morales travelled to Beijing this week to meet personally with President

Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status

of the bilateral relationship between China and Bolivia to the level of "strategic association"; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding

his trip to China, during a state trip to Russia. During which,

he and President Putin also had elevated their relations to the

status of a strategic association; which Morales also indicating

his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union

as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to

jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will mean economic development and peace throughout the continent and expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and Road offers a new platform by which China's relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central and South America realigning themselves away from this failing trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican Republic; specifically ports, highways, sanitation projects, urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally.

Were this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through

this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful solution which has now been committed to in North Korea. Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North Korea, represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future; everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also this case of the United States, China, and South America – this vision is by no means impossible. In the wake of his success in North Korea, President Trump now seems committed to continue to kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with Russian President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump's trip to Europe

for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the entire British geopolitical establishment into absolute hysteria.

Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, "Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip". You can see here the subtitle is, "Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit." This is what the article has to say:

"Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president's visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

"The prospect is adding to fears over Mr. Trump's commitment to NATO and the effect on his trip to Britain...

"The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. 'It's unclear if this meeting is after

or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better

for us,' a Whitehall official said. 'It adds another dynamic to

an already colorful week.'...

"A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause 'dismay and alarm', adding: 'It would be a highly negative thing to do.'

"NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. 'Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,' a Whitehall source said."

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the

end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we're seeing is a mortal threat to British geopolitics. We're seeing in many instances a new era beginning to emerge. None

of these cases should be taken in isolation; but in fact, we should see that the entire global strategic geometry is in fact in the process of a rapid change and a complete realignment of nations is in the process. This is really the fear that the geopolitical establishment has had since the very beginning of President Trump's Presidency; that he could be a loose cannon. He won't be an Obama or a Bush, who were just following their orders. Instead, he will assert the sovereignty of the United States and he'll pursue an entirely new alignment among the great powers. That's what we're seeing: Collaboration among the United States, Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in Korea, and it remains the key to unlocking the other outstanding problems that are facing the world. In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea, and Russia will have a future relationship. This trip included a bilateral meeting between himself and Russian President Vladimir Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making him the very first South Korean head of state to have ever done so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North Korea, and Russia; and he urged Russia to "join a northeast

Asian

economic community” amid an historic paradigm shift on the Korean

Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you’re now seeing on the screen, titled “Moon Promotes Trilateral Ties in Russia”, reported extensively on this trip. This is what this article had

to say:

“President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast Asian economic community amid ‘a historic paradigm shift on the

Korean Peninsula’ in a speech to the Russian legislature, the first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.

” ‘When a peace regime on the Korean Peninsula is established, economic cooperation between North and South Korea

will become regularized and expand to trilateral cooperation involving Russia,’ Moon said before the State Duma, the Russian

legislature’s lower house.

“On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to Russia, the first by a South Korean president since Kim Dae-jung’s trip in 1999.

“In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result of

that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on the

subsequent North-U.S. summit, the first ever between the leaders

of both countries, earlier this month.

“South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity,

Moon said, adding that cooperation in these areas can create ‘a

strong foundation for a Northeast Asia joint economic

community.'

" 'A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,' Moon said.

"The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea's strength in information technology, the two

countries can 'jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.'

"He also emphasized the development of Russia's Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building 'nine bridges' between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea

Route, seaports, agriculture and fishing.

"Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

" 'The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,' Moon said."

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was

published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip;

including some extensive quotes from President Moon's speech.

So,

let me just share this quote, which I think really makes clear what his vision is:

"There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation.

Once a peace regime is established on the Korean Peninsula

that
is when an era of South-North economic cooperation will take
off
in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that
includes Russia. In the case of railways, when those of South
and
North Korea are connected, and the cross-border railways are
linked with Russia's Trans-Siberian Railway, direct shipment
of
goods from South Korea to Europe will be possible. This will
be a
great economic gain to North Korea as well as South Korea. And
of
course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the
case
of Russian gas, Russia's natural gas can be supplied to North
Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan
through a sea underwater pipeline.”
So, this is a beautiful vision of what the future of this
region can be, and you can see he also included the role of
Japan
in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea
through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway
all
the way to Europe; this is the vision which has been what the
LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian
Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to
be
able to travel from the very tip of South Korea all the way to
the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is
now a
possibility, a very strong possibility because of the peace
that
was established on the Korean Peninsula through the efforts of
President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the
role
that Russia and China both played in that process. So you can

see

that this is win-win economic development as the pathway towards peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he

met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled "Kim's China Visits Cement Friendly Ties". This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China

this past week. Here's what this article had to say:

"Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea

visited China on May 16 to observe the country's economy, agriculture and technology. It shows that North Korea is trying

to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that

North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt

that North Korea will take economic development as its central task in the future...

"The crux of the regional integration in Northeast Asia is the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could

be an important country connecting Europe in the west and Japan

in the east. Kim's visit not only shows North Korea's friendly

relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after

the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula will promote North Korea's economy and help regional integration

in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific."

So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report

of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing

area during this trip there. Both of them are critical to North

Korea's development. One was a Beijing rail traffic control center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace.

Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the

Singapore summit has unlocked the possibility of similar strategic miracles that could take place elsewhere globally.

And

that this Singapore model is exactly what should be applied both

in the case of what we're talking about with Europe and Africa,

but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South

America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a few months, into the total opposite, from the danger of being the trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and Road Initiative, with the support of the United States, China and also Russia; by basically promising security guarantees, lifting eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking developments. And as President Trump had said in his press conference, "the past does not determine the future." That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so... I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I think the fact that you have now active preparations for it, the meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias

on

the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing

FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect. Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this is a

lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in

joint ventures to develop Central America, Latin America, South

America, the trade volume could be increased so significantly, in

a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by

{increasing} the trade. I would like to get this message out, in

particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part

in China, in part in the United States, who are in danger of

going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well.
I would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him. So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then, go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach would be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world is urgently in need of such a policy change. I think it can be done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof that you can completely change a policy when it is leading nowhere. The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through

an

educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient

if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now,

and to understand the dynamics which are happening globally.

As

you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's

edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those

who will be leading the class series about the contents of this.

You can see here on the screen the article which was published on

this subject, and the text of the description of this upcoming class series reads as follows:

"Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in

American universities today – despite the work of 19th century American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately

forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As

a result of his documented success, today LaRouche's ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

"Shouldn't these ideas be studied in the policy circles of the United States?

"During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he

have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

"In an eight-week course in LaRouche's economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on

this nation and much of the rest of the world, increasingly since

World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic

scientific principles which underlie mankind's limitless future.

Most importantly, by challenging and having the courage to change

your own axioms, you will be challenged to make the creation of

that New Paradigm the mission of your life."

So, as you can see here, this is the screen, this is the site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com. You can sign up for this class series; you have to register for

it, and be a participant in this class series. Again, this begins just this weekend. We are looking forward to the outcome of this class series and to increasing the number of qualified, intellectual leaders of this country, as we continue to watch the world rapidly change. Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Helga Zepp-LaRouche:

»En fælles fremtid for menneskeheden«

Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

20. juni, 2018 – Vi har den glæde at præsentere Helga Zepp-LaRouches introduktion til den kommende Schiller Institut rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden«. Rapporten forventes udgivet i slutningen af denne måned.

»Den Nye Silkevejsånd« har ændret verden til det bedre i en langt mere gennemgribende grad, end den transatlantiske sektor hidtil blot nogenlunde har forstået. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i september 2013 i Kasakhstan, er en hidtil uset optimisme fejlet

hen over udviklingslandene i særdeleshed; en følelse af, at fattigdom og underudvikling kan overvindes i en nær fremtid, takket være kinesiske investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Geopolitisk orienterede kredse i Vesten har ikke forstået, at Kina gennemfører en ny model for international politik, der takler det underskud, som arven efter kolonialisme og imperialisme har testamenteret frem til i dag: den absolutte mangel på udvikling. Og fordi Kina således adresserer milliarder af menneskers eksistentielle behov, vil denne politik sandsynligvis blive den største revolution i menneskehedens historie.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Den Nye Silkevej går fremad; tiden er ved at løbe ud for Europa og USA – skal gå med nu

Leder fra LaRouchePAC, 20. juni, 2018 – I dag trak præsident Trump tæppet væk under sine krigsfremmende fjender, der brugte falske billeder og hysteriske beretninger om illegale immigranternes børn, der blev »revet fra deres mødres bryst« på grænsen, ved at udstede en ordre om, at familier skal tilbageholdes samlet snarere end at anvende separate faciliteter til børnene. De forrykte historier i medierne 24 timer i døgnet og de beskidte tirader fra Hollywood-»berømtheder« havde til hensigt at aflede opmærksomheden fra Trumps rolle i de historiske begivenheder med at bringe fred til Korea, og fra afsløringen af FBI's forbrydelser i »Få ram

på Trump«-kampagnen, orkestreret af britisk efterretning.

De samme personer, der kræver krig mod Syrien, militærkonfrontation mod Rusland og Kina og en legalisering af narko i USA, der således vil fremme narkohandlernes kontrol over nationerne i Mellem- og Sydamerika – de narkohandlere, som immigranterne flygter fra; dette er de samme personer, der nu afspiller bånd med grædende spædbørn og udlægger fotografier af børn i bure – som om de ikke var ligeglade – med det formål at dæmonisere Trump.

Den skriftlige rapport og Justitsministeriets generalinspektør Michael Horowitz' forklaring for Kongressen mandag og tirsdag bekræftede, selv om det var begrænset til hans resultater af efterforskningen af Hillary Clintons e-mails, at fyringen af den tidligere FBI-direktør James Comey var fuldt ud berettiget – hvilket udsletter Muellers »forhindring af rettens gang«-fidus mod præsidenten – samtidig med, at det ligeledes tydeligt viser den ekstreme partiskhed hos Peter Strzok, der kørte FBI's Russiagate-efterforskning og var udpeget til at være med i Muellers heksejagtteam, bliver en primær faktor i den fortsatte efterforskning af Comeys og Muellers Russiagate-svindler. Andre FBI-folk med en lignende partiskhed blev ligeledes identificeret, men endnu ikke nævnt ved navn.

Disse afsløringer har allerede befriet Trump til endelig at arrangere et fuldskala-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin, som sandsynligvis vil finde sted i juli. Dette skaber rædsel hos briterne, som indser, at Trump og Putin, der handler sammen, næsten med sikkerhed vil finde en måde, hvorpå krigen i Syrien kan afsluttes, og potentielt gøre dette til basis for en bredere løsning til de andre, katastrofale kriser i hele Sydvestasien. De er trods alt alle som én anstiftet af den samme kilde – de britiske imperieherrer, der etablerede Sykes-Picot, sponsorerede det saudiske kongedømme, etablerede en permanent tilstand af krig mellem jøder og araber i Palæstina og anstiftede de folkemorderiske krige i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, hvor de støttede jihadistiske

terroristbevægelser imod sekulære regeringer.

Trump er fast besluttet på at afslutte politikken for regimeskifte, blive venner med Rusland og Kina og trække amerikanske styrker ud af Syrien, Sydkorea og andre steder, hvor det amerikanske militær har fungeret som håndlangere for britisk imperiepolitik. Sammen med Putin kan et sådant nyt, strategisk paradigme officielt etableres.

Men den økonomiske ødelæggelse, som doktrinen om »permanent krigsførelse« under Tony Blair, George Bush og Barack Obama har efterladt, må også løses, hvis fred skal opnås. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at EU-topmødet ved månedens slutning inviterer Kina og ledere fra afrikanske nationer til at deltage, for at ændre dagsordenen til det presserende nødvendige punkt, at de vestlige nationer tilslutter sig Kina i den Nye Silkevej for at genopbygge de krigshærgede nationer i Sydvestasien og skabe moderne, agro-industrielle nationer i hele Afrika. Dette er den eneste løsning på den flygtningekrise, der er i færd med at rive Europa itu, lyder det fra Helga Zepp-LaRouche.

LaRouchePAC's Kesha Rogers, som stiller op i Texas som uafhængig kandidat til Kongressen, støttede Zepp-LaRouches appel og tilføjede sin egen om at anvende den samme, enkle sandhed på immigrationsproblemet i USA – at afslutte legaliseringen af narkotiske midler og narko og gå sammen med Kina i udviklingen af Mellem- og Sydamerika, både, fordi det er den eneste måde, hvorpå strømmen af mennesker, der flygter fra terror og fattigdom i deres hjemland, kan stoppes, men også, fordi det ganske enkelt er det rigtige og moralske at gøre for menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Trump kort tid før han underskrev en eksekutiv ordre om at holde familier samlet ved grænsen. 20. juni, 2018. (Fox News Screengrab)